

GAZDASÁGI
VERSENYHIVATAL
VERSENYTANÁCS

☒ 1054 Budapest, Alkotmány u. 5.

☎ 472-8864 ☏ Fax: 472-8860

Vj-89/2003/58.

A Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa

- **HUNNIA Vadgazdálkodási Kft.**(Fonyód), **I. r.**,
- **Hubertus Vadkereskedelmi Kft.** (Gödöllő), **II. r.**,
- **Pegasus Vadászatszervező Kft.** (Budapest), **III. r.**,
- **VADEX Rt.** (Székesfehérvár), **IV. r.**,
- **Anas Vadászati és Kereskedelmi Kft.**(Budapest), **V. r.**,
- **Elite Hunting Service Kft.** (Érd), **VI. r.**,
- **Diana Hunts Kft.** (Budapest), **VII. r.**,
- **Vadór Vadászatszervező Utazási Iroda Kft.** (Budapest), **VIII. r.**
- **Venator Kft.** (Balatonfenyves), **IX. r.**,
- **Baranya-Vad Kft.** (Bóly), **X. r.**,
- **Neva Tours Kft.** (Sopron), **XI. r.**,
- **Sevako Kft.** (Pápa), **XII. r.**,
- **Tengerdi Kft.** (Balatonmárfürdő), **XIII. r.**,
- **Eger Vadászati Utazások Kft.**(Eger), **XIV. r.**,
- **NATURHUN Vadászati Szolgáltató és Kereskedelmi Kft.** (Herceghalom), **XV. r.**
- **Vad-Ker 2001 Kft.** (Szombathely), **XVI. r.**,
- **Bólyi Mezőgazdasági Termelő és Kereskedelmi Rt.** (Bóly), **XVII. r.**,
- **NE.GA.CO Kft.** (Fertőboz), **XVIII. r.**,
- **Eurohunter Kft.** (Orosháza), **XIX. r.**,
- **Pusztá Caccia 2000 Kft.** (Budapest), **XX. r.**,
- **Pannonvad Kft.** (Solymár), **XXI. r.**,
- **Kiskun-Hunt Kft.** (), **XXII. r.**,
- **Sárrét-Vad Kft.** (Furta), **XXIII. r.**,
- **Trófea Kft.** (Szekszárd.), **XXIV. r.**,
- **Crystal Kft.** (Budapest), **XXV. r.**,
- **NUOVA DIANA STAR Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.** (Budapest), **XXVI. r.**,
- **Aurocaccia Kft.** (Székesfehérvár), **XXVII. r.**,
- **Mistral-Hungaria Kft.** (Budapest), **XXVIII. r.**,
- **MAVAD Rt.** (Budapest), **XXIX. r.**,
- **Vadgerle Bt.** (Dévaványa) **XXX. r.**,
- **Hódiana Kft.** (Hódmezővásárhely), **XXXI. r.**,
- **Hungarowild Kft.** (Császárszék), **XXXII. r.**,
- **Budapesti Agrárkamara** (Budapest), **XXXIII. r.** és
- **Vadgazdasági Termékek és Szolgáltatások Terméktanács** (Gödöllő), **XXXIV. r.**

eljárás alá vontak ellen versenykorlátozó megállapodás tilalma miatt indított eljárás során tartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

h a t á r o z a t o t

A Versenytanács megállapítja, hogy az I. r., a II. r., a III. r., az V. r., a VII. r., a VIII. r., a IX. r., a X., a XI. r., a XII. r., a XV. r., a XVIII. r., a XIX. r., a XX. r., a XXI. r., a XXVIII. r., a XXXI. r., a XXXII. r. vállalkozásnak a 2002-2003. évi vadászati évadra szóló 2001.XI.5. keltezésű közös kötelezettségvállalása, továbbá a XXXIV. r. eljárás alá vont ugyanezen időszakra vonatkozó 2001.XI.28-i döntése, valamint a XXXIV. r. és a XXXIII. r. eljárás alá vontnak a 2003-2004. évi vadászati évadra szóló 2002.XII.19-i közös döntése a gazdasági verseny korlátozására alkalmas.

Ezért

- az I. r. eljárás alá vont vállalkozással szemben 3.700.000.- (azaz Hárommillió-hétszázézer) Ft
 - a II. r. eljárás alá vont vállalkozással szemben 1.000.000.- (azaz Egymillió) Ft,
 - a III. r. eljárás alá vont vállalkozással szemben 300.000.- (azaz Háromszázézer) Ft,
 - az V. r. eljárás alá vont vállalkozással szemben 1.000.000.- (azaz Egymillió) Ft,
 - a VIII. r. eljárás alá vont vállalkozással szemben 700.000.- (azaz Hétszázézer) Ft,
 - a IX. r. eljárás alá vont vállalkozással szemben 500.000.- (azaz Ötszázézer) Ft,
 - a X. r. eljárás alá vont vállalkozással szemben 300.000.- (azaz Háromszázézer) Ft,
 - a XI. r. eljárás alá vont vállalkozással szemben 280.000.- (azaz Kettőszáznyolcvanezer) Ft,
 - a XII. r. eljárás alá vont vállalkozással szemben 2.900.000.- (azaz Kettőmillió-kilencszázézer) Ft,
 - a XV. r. eljárás alá vont vállalkozással szemben 4.000.000.- (azaz Négymillió) Ft,
 - a XVIII. r. eljárás alá vont vállalkozással szemben 900.000.- (azaz Kilencszázézer) Ft,
 - a XIX. r. eljárás alá vont vállalkozással szemben 400.000.- (azaz Négyszázézer) Ft,
 - a XX. r. eljárás alá vont vállalkozással szemben 680.000.- (azaz Hatszáznyolcvanezer) Ft,
 - a XXVIII. r. eljárás alá vont vállalkozással szemben 450.000.- (azaz Négyszázötvenezer) Ft,
 - a XXXII. r. eljárás alá vont vállalkozással szemben 70.000.- (azaz Hetvenezer) Ft,
 - a XXXIII. r. eljárás alá vont vállalkozással szemben 15.000.000.- (azaz Tizenötmillió) Ft,
 - a XXXIV. r. eljárás alá vont vállalkozással szemben 150.000.000.- (azaz Egyszázötvenmillió) Ft
- bírságot szab ki.

Kötelezi a felsorolt eljárás alá vontakat, hogy a kiszabott pénzbírságot a határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül fizessék meg a Gazdasági Versenyhivatal 10032000-01037557. számú bírságbevételei számlájára.

A Versenytanács pénzbírság kiszabását a VII. r., a XXI. r. és a XXXI. r. eljárás alá vont vállalkozással szemben mellőzi.

A Versenytanács a IV. r., a VI. r., a XIII. r., a XIV. r., a XVI. r., a XVII. r., a XXII. r., a XXIII. r., a XXIV. r., a XXV. r., a XXVI. r., a XXVII. r., a XXIX. r., a XXX. r., valamint a XXXIV. r. eljárás alá vont vállalkozással szemben a vadhúsfelvásárlással kapcsolatos magatartása miatt, s egyebekben az eljárást megszünteti.

E határozat ellen a kézhezvételtől számított 30 napon belül a Gazdasági Versenyhivatalnál benyújtható, de a Fővárosi Bírósághoz címzett felülvizsgálat iránti keresetnek van helye.

I n d o k o l á s

A vizsgálat megindításának körülményei

A Gazdasági Versenyhivatal (GVH) tudomást szerzett arról, hogy a Pegazus Kft., a Vadór Kft, a Hubertus Kft., a Natúrhun Bt. utóbb Kft., és a NUOVA DIANA STAR Kft. 2003/2004-ben a szarvasbika bérvadászati árát egységesen 5-10 %-al megemelte, amely magatartásuk alkalmas lehet a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló többször módosított 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 11. § megsértésére, ezért versenyfelügyeleti eljárást indított 2003. július 9-én ellenük.

További adatok szerint a Vadgazdálkodási Szolgáltatások és Termékek Termék Tanács és a Budapesti Agrárkamara évenként minimál árakat határozott meg a tagjai számára, ezért 2003. július 28-án versenyfelügyeleti eljárást indított a Termék Tanács ellen is.

2003. augusztus 27-én kiterjesztette a versenyfelügyeleti eljárást az eljárás alá vont vállalkozások 2002-2003-as árlistáiban szereplő összes vadfaj bérvadászati irányáira, és további vadászatszervező vállalkozásokat, illetve az Agrárkamarát, valamint 2003. október 9-én a Hunnia Kft-t vonta eljárás alá.

I.

A tényállás

A Versenytanács az ügyfelek előadása, az írásbeli bizonyítékok, a Tpv. 71. §-a nyomán készült vizsgálati jelentés alapján a következő tényállást állapította meg:

1. A vadászati jog gyakorlása

A magyarországi nagyvadak (gím, dám, őz, muflon, vaddisznó) és apróvadak (fácán, vadkacsa és liba, stb.) állománya a nemzeti vagyon része.

A vadonélő állatok elejtésére vagy elfogására irányuló tevékenység a vadászat, amellyel összefüggő előírásokat a vad védelméről, a vadgazdálkodásról szóló módosított 1996. évi LV. törvény tartalmazza.

Eszerint a vadászati jog a vaddal kapcsolatos jogok és kötelezettségek (például élőhelyvédelem, vadgazdálkodás, stb.) összessége. Egyik eleme a vadászterületen szabadon élő vad arra jogosult által történő elejtése, elfogása, amely a vadászterület tulajdonosát illeti meg, aki lehet egy személy vagy közösség, s ez esetben önálló vagy társult vadászati jogról van szó. Mindkétféle vadászati jog haszonbérbe adható, ezért a haszonbérelő is vadászati jogosult.

A vadászati jog haszonbérelője lehet:

- a vadászjeggyel rendelkező tagokból álló egyesület (vadásztársaság),
- a vadásztársaságok érdekképviseleti szerve,
- bizonyos feltételekkel mezőgazdasággal, erdőgazdálkodással foglalkozó szerveződések.

A haszonbérelő a vadászati jogot alhaszonbérletbe nem adhatja.

Az önálló és a társult hazai 1168-1195 vadászati jogosult háromféleképpen vadászhat:

- saját maga,
- meghívja a vadászt és biztosítja számára a vadászatot, mint vendégvadászatot,
- megállapodás alapján biztosítja meghatározott faj és vad vadászatát, mint bérvadászatot.

A vendég- és a bérvadászat nem minősül alhaszonbérletnek.

A természetes személy vadásznak jellemzően állampolgársági megkötöttség alapján, vadászjeggyel vagy vadászati engedéllyel kell rendelkeznie ahhoz, hogy az országban vagy annak egy részén vadászhaszon.

Vadászjegyet kérelemre az a magyarországi lakóhellyel rendelkező nagykorú magyar állampolgár vagy az ország területén állandó tartózkodásra jogosító engedéllyel rendelkező 18. életévét betöltött nem magyar állampolgár kaphat, aki eleget tesz a jogszabályi követelményeknek.

A vadászjegyet az Országos Magyar Vadászkamara adja ki 5 évre, évenkénti érvényesítési kötelezettséggel.

Vadászati engedélyt kérelemre az a 18. életévét betöltött nem magyar állampolgár vagy magyarországi lakóhellyel nem rendelkező nagykorú magyar állampolgár kaphat, aki rendelkezik bérvadászati szerződéssel vagy vendégvadászati meghívással és ezzel együttthóan az egyéb törvényi feltételeknek is megfelel.

A vadászati engedélyt a vadászati jogosult vadászterülete szerint illetékes vadászati hatóság állítja ki, legfeljebb egy évre, s ez az engedély csak az abban megjelölt jogosult vadászterületén jogosít vadászatra.

A külföldiek jellemzően vadászati engedély és nem vadászjegy birtokában vadásznak Magyarországon. Az FM megyei hivatalok évente kb. 26 ezer vadászengedélyt adnak ki. A vadászati engedélyt a külföldiek is kiválthatják közvetlenül, de ha vadászat-szervező vállalkozások szolgáltatásait veszik igénybe magyarországi vadászatuk alkalmával, helyettük a vadászat-szervezők szokásosan a vadászati engedélyt is beszerzik.

A vadászati felügyelőség a vadászati évadra – amit minden év március 1-től a következő év február utolsó napjáig számítanak –, minden vadászatra jogosult számára vadfajonkénti kilövési darabszámot és minőséget (trófea) határoz meg. A vadászati jogosultak döntenek keretük felhasználásáról, de bizonyos mennyiséget felajánlanak a különböző vadászat-szervezőknek, amely mennyiség ekként rendelkezésre áll, hogy a vadászat-szervezők jellemzően külföldi vadászoknak ajánlják.

2. Az árupiac

A vadászat-szervezői szolgáltatás komplex, konkrét szolgáltatás, ami a vadászati lehetőség biztosításán túl, annak megszervezését jelenti az alábbi ismérvekre kiterjedően:

- ajánlatkérés beérkezése a vadásztól,
- vadfaj alapján vadászterület keresése,
- áregyeztetés a területtel,
- ajánlattétel,

- egyeztetés a (külföldi) vadással a szerződés részleteiről,
- szerződéskötés a belföldi területtel és a (külföldi) vadással,
- az aláírt szerződés megérkezésekor a fegyver-behozatali engedély kiadása,
- a vadászathoz engedély beszerzése,
- a vadászterület értesítése a vendégről,
- a vadászat befejezése után számlakészítés,
- a trófea-kiviteli okmányok készítése,
- a trófea vámolása, szállítása.

A vadászat-szervező vállalkozások működése összehasonlítható a klasszikus utazásszervezéssel, de a rokon vonások ellenére a kétféle utazásszervezési tevékenység nem azonos és így elhatárolható egymástól.

A legfontosabb különbségek a következők a vadászatszervezést jellemezve:

- szinte csak beutaztatásról van szó (a működő vállalkozások több, mint 90 %-a csak beutaztatással foglalkozik),
- az utak engedélyhez kötöttek (fegyver-behozatali és vadászati engedély),
- a vadászat-szervező jogosult meghívó levelet kiállítani és a szerződés alapján vadászati engedélyt kérni,
- a vendégek döntően egyéni programban vesznek részt, kevés a csoportos út (társas apróvad és nagyvad vadászat),
- a program rendszerint többnapos és nagyértékű,
- minden program külön előkészítést, szervezést igényel (a vállalkozás a touroperator),
- a vendég terméket (trófea, lőtt vad) vásárol, ezért exportra is sor kerül – 2004. május 1-től az EU csatlakozás miatti változással –, amely tevékenység sokrétű adminisztratív tevékenységgel jár,
- a vállalkozások és a vadászatra jogosultak egy részének, főleg az erdőgazdasági részvénytársaságoknak is van árjegyzéke. Az ár szinte mindig alku tárgya az árjegyzékhez képest, vagy attól függetlenül. Ez utóbbi esetben egyedi ármegállapodásról van szó.
- a vadászati programokat jellemzően a turisztikai holt szezonban, illetve a klasszikus turizmus célterületeitől lényegesen eltérő színhelyre szervezik.
- a program ára előre nem szedhető be a vendégtől, mert a vadászat sikerétől, eredményétől függ a számla végösszege, amely csak a program végén derül ki.
- gyakori a szerződéstől eltérő teljesítés, mert a vendég kisebb/nagyobb avagy kevesebb/több vadat ejt el, mint amire szerződést kötött, s emiatt további egyeztetésre, áralkura van mód.

A 2003. január 1-én regisztrált 1038 utazási vállalkozásból 117 megnevezésében van utalás vadászat-szervezői tevékenységre.

A vadászat-szervező vállalkozások a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium felügyelete alá tartoznak, mint utazás-szervezők. Az utazás-szervező és közvetítő tevékenység pedig a 213/1996. (XII. 23.), illetve 256/2001. (XII. 21.) Korm. rendelet hatálya alá tartozik. A vállalkozásokra vonatkozik az FVM 46/1999. (IV. 19.) rendelete a vadásztrófeák ellenőrzése folytán, illetve az 1996. évi LV. törvény is.

A vadászatszervező vállalkozásokon belül meg lehet különböztetni a vadászterülettel nem rendelkező, és a vadászterülettel rendelkező vállalkozásokat.

A saját területtel nem rendelkező vadászatszervezők az ország egész területén, vagy kisebb régióban közvetítik ki a vadászatra jogosult vadászterületére a bérvadászokat. A vendégeket a

nemzetközi kiállításokon általában hirdetéssel szerzik és bizalmi kapcsolat alapján építik vendégkörüket. Külön árjegyzékük van, amiben foglalt áron értékesítik a szolgáltatást, de amikor olyan vadászterületen értékesítik a szolgáltatást, ahol bérvadásztatással is foglalkoznak (erdőgazdaságok), akkor legtöbbször a terület árlistáján kell kínálni a szolgáltatást. A különböző vállalkozások vadászati szolgáltatásai ugyanazokból a főelemekből tevődnek össze, és az árak rendkívül hasonlóak a színvonalbeli különbségek ellenére.

A vadászterülettel rendelkező vadászatszervezők közé jellemzően az erdőgazdasági részvénytársaságok tartoznak, amelyek vadászatra jogosultként vadászatszervező vállalkozást is működtethetnek. Területeik kíméltebbek, vadászházaik magasabbak színvonalúak, a kísérő személyzet képzetesebb. Ezek a vállalkozások csak a saját területükre érkező, visszajáró vendégekkel foglalkoznak. Miután nem tudják teljesen eladni a területük vadászati lehetőségét, más vadászatszervezők által is fogadnak vendégeket. Külön árjegyzékkel dolgoznak, aminek az árai 10-15 %-kal magasabbak a területtel nem rendelkezők szolgáltatásainál. Az erdőgazdaságok vadászatra jogosultak és vadászatszervezők is egyben, döntő többségük a TermékTanácshoz csatlakozott tagként, mert a TermékTanács a vadászatra jogosult termelő, a vadfeldolgozó és a vadászatszervező vállalkozások egyesülete.

Az eljárás alá vont vállalkozások közül a Hunnia Kft. I. r., a Vadex Rt. IV. r., a Bólyi Rt. XVII. r. eljárás alá vont vállalkozás (a továbbiakban a VersenyTanács az eljárás alá vontakat az elnevezések vezérszava szerint jelöli) kettős arculatúak, mert egyrészt vadászati jogosult termelőként bérvadásztatók a területen, másrészt idegen területekre történő vadászatszervezéssel is foglalkoznak.

Összefoglalva: vadászati jogosultság hiányában a külföldiek magyarországi vadászata szokásosan a bérvadászati formát ölti, amelyhez vadászati-szervező vállalkozások közreműködését is igénybe vehetik.

3. A földrajzi piac

Magyarország egyes vélemények szerint vadászati nagyhatalom a bérvadásztatásban adottságai és a szervezethez fűződően, emiatt egész Európából jönnek vadászni. Vadászati piaca nem összevethető más országok, és az EU tagállamok piacával, mert Magyarországon a környező országokhoz képest más fajú, és más vérvonalú vadak találhatók, másrészt az adott faj vadászata más-más minőségű szolgáltatással jár, s országonként eltérő a vadásztatási rendszer is. Magyarországon belül még tájegységenként is eltérnek egymástól az adott fajhoz tartozó különböző vérvonalú egyedek, s emiatt eltérő a kereslet irántuk. A magyar árszínvonal emelkedése nem hat ki a többi állam, köztük az uniós tagállamok árszínvonalára, az ottani kereslet speciális, komplex jellege miatt. Adott faj magyarországi keresletének változása nem hat ki más állam ugyanazon fajának keresleti változására.

Magyarországon a különböző vadfajok bérvadászata egymással csak korlátozottan helyettesíthető, mert az egyes vadfajok vadászati ideje egymástól eltér, a vadfajokon belül is eltérések vannak tájegységenként.

A külföldi bérvadászók nem kifejezetten árérzékenyek, még jelentősebb árváltozás sem befolyásolja érzékelhetően a keresletet.

Más vélemények szerint a környező országokban ugyanazokból az állatfajokból bőséges kínálat áll a magyarországinál alacsonyabb árszínvonalon az árérzékeny bérvadászók rendelkezésére és a világ vadászati piaca is hat a magyarországi keresletre.

A földrajzi piac Magyarország területe.

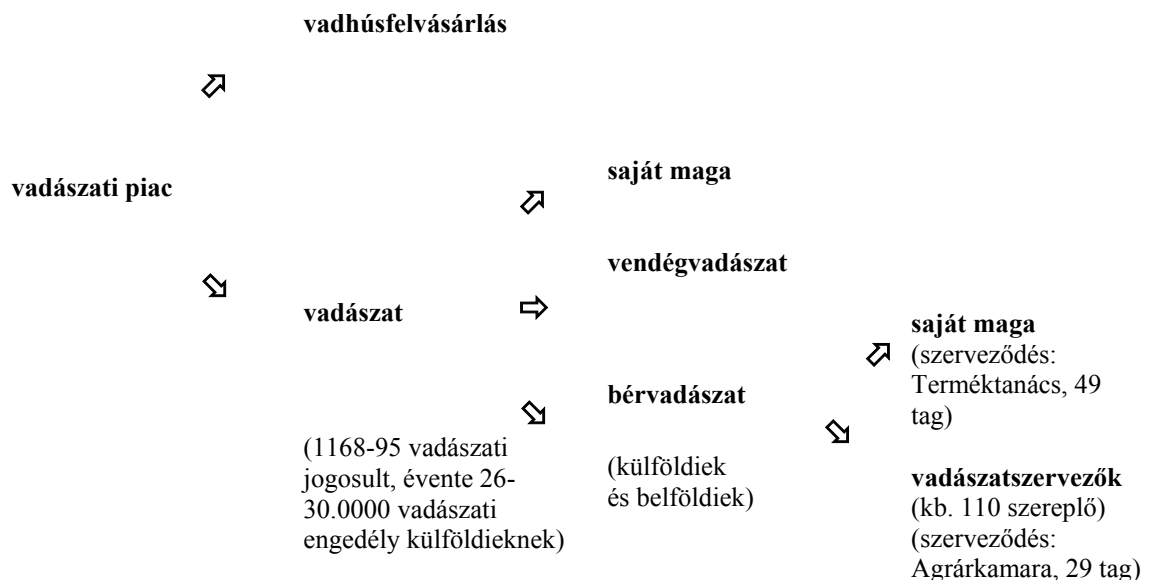
Az ágazat bérvadászatból származó teljes bevétele meghaladja az évi 8 milliárd forintot.

Az elmúlt tíz évben harmincezer bérvadász volt évente átlagosan hazánkban. A kereslet évről évre csökken, a bevétel legalább egytizede származik a hazai bérvadászoktól, míg a többi a külföldi bérvadászok fogadásából. Az utóbbi években a hazai bérvadászoktól származó bevételek dinamikusán növekedtek, de az ágazat egészét tekintve meghatározó tényező továbbra is a külföldi bérvadászok kereslete.

A piacvezetőnek korábban a MAVAD Rt. számított; szerepét a Forst Hungária Rt. vette át, amit négy erdőgazdaság alapított a MAVAD Rt.-ből kivált magánszemélyekkel.

Egyes eljárás alá vontak a vadászat-szervezői piac jelentős szereplői (Hunnia, Sevako, Naturhun).

A magyarországi piacszerkezet

4. A bérvadászati árak

A vadászatszervezők jelentős része csak a külföldiek részére készít árjegyzéket, annak ellenére, hogy többségük a belföldiek csekély mértékű bérvadásztatását is szervezi. Ha van belföldi árjegyzék, annak árai a külföldi árjegyzék áraihoz igazodnak, de attól némileg lefelé eltérnek. A Terméktanács és az Agrárkamara is *csak külföldiek bérvadászatára vonatkoztatható árakat ad ki*.

Az árjegyzék mindig adott vadászati évre készül (pl. 2002-2003., 2003-2004.), azon évközben módosítást nem hajtanak végre. Az árjegyzéket mindig az adott év végén készítik el a következő vadászati évre vonatkozóan, és a következő év eleji (pl: Dortmund, Salzburg, Madrid) vadászati kiállításokon hirdetik meg. Az árjegyzékben az adott vadfajok – jogszabályokban meghatározott – vadászati idényei, azaz a vadászhatósági időszakok

pontosan feltüntetésre kerülnek. A nagyvadfajok esetében a trófeaméret fizikai dimenzióhoz kötődik, (kg, gr, cm, mm), míg az apróvadak árstuktúrájánál a darabaras elszámolás érvényesül.

Az egyes fajok árai nem függenek egymástól, nincsenek egymásra hatással. Ennek vadgazdálkodási szakmai okai vannak: az apróvadás területen nagyvad (őzbakon kívül) nem található, ahol nagy őzbakok teremnek, nincs gím, dám és vaddisznó, a dám sem él mindenhol, ahol gím és vaddisznó található. A piac fent ismertetett sajátossága folytán a külföldiek adott területen található adott fajú vad kilövése céljából érkeznek az országba, ezért adott vad kilövésének árváltozása esetén sem térnek át más vad kilövésére.

Az egyes vadfajok árai az országban egyes térségeken belül is eltérnek egymástól, a preferáltabb helyeken 20 %-kal magasabb az induló ár a többihez képest.

A vadászatra jogosultak területén a vadászszervezők vagy a saját árjegyzékük alapján vadásztatnak, vagy pedig a vadászatra jogosult árlistát dolgoz ki, s az általa kialakított árlistán vadásztatják a külföldi bérvadászt a vadászszervezők. A vadászatra jogosult bizományi szerződést köt a vadászszervezővel a bérvadászok kiközvetítéséért, és a vadászszervezőt bizományosi díj illeti a bérvadász kiközvetítéséért, ami 5-10 % körül mozog.

Az állami tulajdonú erdőgazdaságok saját vadászterületekre kidolgozott árjegyzéke magasabb a többi vadászszervező árjegyzékénél, általában több vadászterülettel nem rendelkező vadászszervezővel kötnek szerződést bérvadásztatási szolgáltatásra.

Az árjegyzékek általában, ennél fogva a jelen eljárásban érintett – egyenként mintegy 100 áradatot tartalmazó – árjegyzékek is iránytű szerepet töltenek be a piaci résztvevők (termelő, megbízott, fogyasztó) számára.

A vendég megnyerése érdekében rendszeres az áralku, ezért a meghirdetett árjegyzéki árhoz képest mérsékeltebb áron kötnek szerződést a bérvadászokkal. A konkrét értékesítési árról a vadászszervező a vadászatra jogosulttal a keresletet figyelembe véve együtt dönt, mert a termékkel a vadászatra jogosult rendelkezik. Az aktuális vadászati árjegyzék képezi az elszámolás alapját, de a bérvadászokkal kötött konkrét szerződés árai attól eltérhetnek, így az adott árjegyzéki árak nem mindig érvényesülnek. A nemzetközileg is elismert nagyságú trófeák esetében (gím, dámszarvas, őz,) az árjegyzéki árak jobban érvényesülnek, mert az ilyen vadak száma korlátozott, és az irántuk való kereslet állandónak tekinthető. A gyengébb minőségű kategóriáknál az elejthető vadfajok nagyobb egyedszámát nem fedi le a kereslet, ezért általában ezen fajok tekintetében 5-10%-os engedményt adnak. A társas vadászatoknál az árjegyzéktől eltérés rendszeres gyakorlattá vált. Az engedmény mértékét például a szezon befolyásolja.

Összefoglalva: *a vadászat-szervező kétirányú szerződéses viszonyba kerül vadászszervezése során:*

- *bizományi szerződést köt a vadászati jogosulttal, de csak szükségszerint, mert a jogosult és a szervező egybeesése esetén szükségtelen,*
- *a vadászat megszervezésére szerződést köt a bérvadászsal.*

A bérvadászsal létrejött ármegállapodása alapulhat:

- *a saját vagy a területi árjegyzéken, az ezekből adott árkedvezménnyel,*
- *az árjegyzéktől független egyedi megállapodáson.*

5. Az eljárás alá vont vállalkozások bemutatása

Az eljárás alá vont vállalkozások a vadászat-szervezői piac meghatározó szereplői, amelyek a több, mint százszereplős piacot 50-60 %-ban uralják.

Bemutatásuk során a Versenytanács egységesen mellőzi a 2002-ben bérvadásztatásból szerzett nettó árbevételük feltüntetését, mivel a bontott bevételi adat üzleti titok lehet. Ezt a vizsgálat által beszerzett „nem tisztított” 2002. évi adatot, együtt a 2003. évi „tisztított” adattal a Versenytanács határozatának nem betekinthető mellékletébe (2. számú) foglalta, s az egyes eljárás alá vontak csak saját maguk vonatkozásában ismerhetik.

A Versenytanács a kamarai nyilvántartás szerint jelöli az eljárás alá vont vállalkozások agrárkamarai tagságának kezdetét, figyelemmel a Budapesti Agrárkamara 2001. május 3-tól változatlanul hatályos alapszabályának IV.2. pontjára, amely szerint a gazdálkodó szervezet kamarai tagsága – kérelmére – a tagokról vezetett nyilvántartásba történő bejegyzéssel jön létre. Ezt a tagi nyilvántartást a módosított alapszabály szerint 2001. május 3-tól a főtitkár vezeti.

Hunnia, I. r.

Ügyvezető: Kanizsai Gábor

2002. évi nettó árbevétel: 345 960 000 Ft.

2003. évi nettó árbevétel: 437.031.000 Ft.

Az Agrárkamara tagja 2002.II.26. óta. Ügyvezetője, a Terméktanács Vadásztatói Szekció elnöke. 1989 –ben alapította az irodát. A német gazdasági recesszió miatt a német piac helyett Portugáliából, Spanyolországból, Franciaországból szerez ügyfeleket.

Hubertus, II. r.

Ügyvezető: Mati Ferenc

2002. évi nettó árbevétel: 449.395.000 Ft.

2003. évi nettó árbevétel: 432.743.000 Ft.

2003.02.28-ig belföldi és külföldi árjegyzéket egyaránt használt. 2003.02.28 után megszüntette a belföldi árjegyzékét. A belföldi árjegyzékben a bérvadászati árak nagyrészt megegyeztek a külföldi árlista áraival. 1997-től a Terméktanács tagja, az Agrárkamara tagja 2002.I.22. óta.

Pegazus, III. r.

Ügyvezető: Tóth István

2002. évi nettó árbevétel: 35.348.000 Ft.

2003. évi nettó árbevétel: 54.320.000 Ft.

Belföldi árjegyzéket nem készít, mert belföldi vadásztatással nem foglalkozik. Bresciában és Dortmundban részt vesznek a kiállításokon. Ügyvezetője a Vadászatszervező Irodák Önálló Osztályának megalakulása óta elnöke. Az Agrárkamara tagja 2000.V.12. óta.

VADEX, IV. r.

Törvényes képviselője: Kisteleki Péter megbízott vezérigazgató

2002. évi nettó árbevétel: 3.035.193 000 Ft.

2003. évi nettó árbevétel: 2.678.256.819 Ft.

Az Agrárkamara tagja 2002.IV.10-től 2003.VIII.25-ig. Háromféle árjegyzéket alkalmaz évek óta: saját külföldi, saját belföldi, bizományosi árjegyzék. A cég rendelkezik vadászházakkal, másrészt vadaskerti nagyvad vadászatokot is szervez a társaság vadas parkjaiban.

ANAS, V. r.

Ügyvezető: Janovics Tibor

2002. évi nettó árbevétel: 142.209.000 Ft.

2003. évi nettó árbevétel: 119.707.898 Ft.

A vendégei $\frac{3}{4}$ -ét bizományosi konstrukcióban, a vadászterületek megbízása alapján fogadja. Az Agrárkamara tagja 2002.I.22. óta.

Elite Hunting Service, VI. r.

Ügyvezető: Pintér Miklós

2002. évi nettó árbevétel: 113.388.000 Ft.

2003. évi nettó árbevétel: 131.215.484 Ft.

Kizárólag külföldiek részére dolgoz ki árjegyzéket, részt vesz a nagyobb kiállításokon. Az Agrárkamara tagja 2002.I.22. óta.

DIANA HUNTS, VII. r.

Ügyvezető: Szent-Iványiné Simonides Ágnes

2002. évi nettó árbevétel: 6.124.000 Ft.

2003. évi nettó árbevétel: 15.637.727 Ft.

Nem készít minden évben árjegyzéket. 2002.IV.15-ig a 2000.V.1-től kiadott árjegyzék volt az irányadó, a 2003/4. szezonra pedig még mindig a 2002.IV.15-én kiadott árjegyzék érvényes. Az Agrárkamara tagja 2002.I.22. óta.

VADÓR, VIII. r.

Ügyvezető: dr. László Gábor

2002. évi nettó árbevétel: 48.136.000 Ft.

2003. évi nettó árbevétel: 63.396.454 Ft.

Az árjegyzéket hivatalosan nem hirdeti meg, az egész évben érvényes. Az Agrárkamara tagja 2002.I.22. óta.

VENATOR, IX. r.

Ügyvezető: Szóke Attila

2002. évi nettó árbevétel: 68.068.000 Ft

2003. évi nettó árbevétel: 82.179.000 Ft.

Nem foglalkozik belföldi bérvadásztatással, 14 éve működik, árjegyzékeit nem hirdeti meg nyilvánosan. A vendégeket a területen külön díj felszámolása nélkül is elszállásolja, és a trófeaszállításért sem számít fel díjat.

Baranya Vad, X. r.

Ügyvezető: Geishauer Erzsébet

2002. évi nettó árbevétel: 39.740.138 Ft.

2003. évi nettó árbevétel: 40.555.926 Ft.

Csak külföldi bér vadászok számára alakít ki árjegyzéket, kiállításokon nem vesz részt. Főleg trófeaértékesítéssel foglalkozik, szállás-ellátás értékesítéssel nem. Az Agrárkamara tagja 2002.04.11. óta.

NEVA TOURS, XI. r.

Ügyvezető: Némethné Víg Mária

2002. évi nettó árbevétel: 52 214 000 Ft

2003. évi nettó árbevétel: 40.723.983 Ft.

Csak külföldiek bér vadásztatásával foglalkozik. Az Agrárkamarának nem tagja, csak alakuló ülésen vett részt.

SEVAKO, XII. r.

Ügyvezető: Seregélyes György

2002. évi nettó árbevétel: 280.735.000 Ft.

2003. évi nettó árbevétel: 275.716.111 Ft.

Árbevétele több mint felét az állami területeken történő bér vadásztatás teszi ki, 22 állami területtel van bizományosi viszonyban. Az Agrárkamara tagja 2002.I.22. óta.

TENGERDI, XIII. r.

Ügyvezető: Tengerdi Győző

2002. évi nettó árbevétel: 14.029.000 Ft

2003. évi nettó árbevétel: 48.451.000 Ft.

Az Agrárkamara tagja 2002.IV.10. óta. Magyar vadászok részére nincs árjegyzéke a csekély kereslet miatt, belföldről belföldre csak esetenként szervez vadászatot. Kiállításokon nem vesz részt. Kizárólag német nyelvterületre dolgozik, apróvaddal nem foglalkozik. A vadászjegyek listaárait nem érvényesíti, ezeket beszerzési vagy grátisz áron kínálja a vendégeknek, a cég panziójában alhatnak a vendégek a vadászházak helyett.

Eger Vadászati Utazások, XIV. r.

Ügyvezetői: Kiss Béláné és Polónyi György

2002. évi nettó árbevétel: 218.228.546 Ft.

2003. évi nettó árbevétel: 186.178.893 Ft.

Az Agrárkamara tagja 2002.I.22. óta. A Terméktanácsnak nem tagja. Egyfajta árjegyzéket készít minden évben.

Naturhun, XV. r.

Ügyvezető: Balogh József

2002. évi árbevétel: 451.312.000 Ft.

2003. évi nettó árbevétel: 432.773.000 Ft.

Az Agrárkamara tagja 2001.XII.13. óta. A jó személyes kapcsolat kialakítására törekszik az ügyfelekkel.

VAD-KER 2001., XVI. r.

Ügyvezető: Pusztai Péter

2002. évi nettó árbevétel: 30.601.000 Ft.

2003. évi nettó árbevétel: 104.766.000 Ft.

2001. október 10-én kezdte meg működését, az Agrárkamara tagja 2002.IV.10. óta.

Állandó árjegyzékét nem hirdeti meg fórumokon. Visszajáró vendégköre van, az árakat a vendégek a vadászatokon kapják meg.

Bólyi, XVII. r.

Törvényes képviselő: Varga Péter

2002. évi nettó árbevétel: 17 milliárd forint

2003. évi nettó árbevétel: ismeretlen.

Kizárólag saját 28.000 hektár kiterjedésű területére szervez vadászatot, első osztályú vadászházzal és étteremmel rendelkezik, a személyzet idegen nyelveket beszél, kívánságra szabadidős, illetve hölgyprogramokat szervez, adottságai miatt az átlagosnál magasabb árakat alakíthat ki. Az Agrárkamara tagja 2002.IX.30. óta.

NE.GA.CO, XVIII. r.

Ügyvezető: Gebhardt János

2002. évi nettó árbevétel: 103.362.000 Ft.

2003. évi nettó árbevétel: 81.074.096 Ft.

Belföldi vadászoknak nem nyújt szolgáltatást, ezért árlistát sem készít számukra. Nem tagja semmilyen szakmai szövetségnek.

Eurohunter, XIX. r.

Ügyvezető: Farkas László

2002. évi nettó árbevétel: 26 363 000 Ft.

2003. évi nettó árbevétel: 115.313.000 Ft.

Kizárólag külföldi vadászvendégek belföldi vadászatait szervezi, ezért nem alakított ki belföldi vadászok részére árjegyzéket. Az Agrárkamara tagja 2002.III.07. óta.

Puszta Caccia 2000, XX. r.

Ügyvezető: Zsarnai Attila

2002. évi nettó árbevétel: 180.794.496 Ft.

2003. évi nettó árbevétel: 305.293.200 Ft.

1998-tól az árai nem változtak, több nyelven készíti árlistáit. Az Agrárkamara tagja 2002.I.22. óta.

Pannonvad, XXI. r.

Ügyvezető: Török Antal

2002. évi nettó árbevétel: 93.102.000 Ft.

2003. évi nettó árbevétel: 72.981.769 Ft.

2002.IV.10. óta tag az Agrárkamarában.

Kiskun-Hunt, XXII. r.

Ügyvezető: Uzsoky András

2002. évi nettó árbevétel: 92.065.559 Ft.

2003. évi nettó árbevétel: 92.814.076 Ft.

Először a 2003/2004. évre dolgozott ki önálló árjegyzéket, addig az erdőgazdaságok árjegyzékei alapján vadásztatott. Az Agrárkamara tagja 2002.XI.26. óta.

SÁRRÉT VAD, XXIII. r.

Ügyvezető: Balogh Gyula

2002. évi nettó árbevétel: 56.000.071 Ft

2003. évi nettó árbevétel: ismeretlen.

Nem foglalkozik bérvadásztatási tevékenységgel, csak vadhúsfelvásárlással és a hozzá kapcsolódó szolgáltatással. Az Agrárkamara tagja 2002.IV.2. óta.

Trófea, XXIV. r.

Ügyvezető: Nagy Csaba

2002. évi nettó árbevétel: 45.830.000 Ft.

2003. évi nettó árbevétel: 50.325.289 Ft.

A TermékTanács Vadászati Szekciójának megalakulása óta tagja. Az Agrárkamara tagja 2003.VI.24. óta.

CRYSTAL, XXV. r.

Ügyvezető: Gebe Zoltán

2002. évi nettó árbevétel: 151.374.000 Ft.

2003. évi nettó árbevétel: 87.619.000 Ft.

Az Agrárkamara tagja 2003.VII.1. óta, 2001. óta ugyanazt az Európában meghatározott árjegyzéket alkalmazza.

NUOVA DIANA, XXVI. r.

Ügyvezető: Kovács Ilona

2002. évi nettó árbevétel: 17.766.763 Ft.

2003. évi nettó árbevétel: 20.289.839 Ft.

A céget 2002. júliusában jegyezték be, az árlistáját nem hirdeti meg hivatalosan, főleg olasz ügyfelei vannak, és apróvad a fő profilja. Az Agrárkamara tagja 2002.IX.3. óta.

Aurocaccia, XXVII. r.

Ügyvezető: Montino Giovanni

2002. évi nettó árbevétel: 43.366.000 Ft.

2003. évi nettó árbevétel: ismeretlen.

Az Agrárkamara tagja 2002.IX.1. óta.

MISTRAL-HUNGARIA, XXVIII. r.

Ügyvezető: dr. Adorján Ákos

2002. évi nettó árbevétel: 19.092.697 Ft.

2003. évi nettó árbevétel: 123.357.000 Ft.

Belföldi vadászok hazai vadásztatásával nem foglalkozik, az árjegyzéket hivatalos fórumon nem hirdeti meg, a vendégek az árairól a hivatalos partnerirodájukon keresztül, illetve közvetlen kapcsolattartás útján szereznek tudomást. Az Agrárkamara tagja 2002.I.22. óta.

MAVAD, XXIX. r.

Törvényes képviselő: Nagy Barnabás igazgató

2002. évi nettó árbevétel: 1 334 227 000 Ft.

2003. évi nettó árbevétel: ismeretlen.

Tagja volt a Terméktanácsnak, és 2002.I.22. óta tagja volt az Agrárkamarának, de 2002-ben kilépett mind a két szervezetből. 2003.III.31-én megszüntette a vadászatszervező tevékenységét. Több megyében irodát tartott fenn, amely megkönnyítette a vadászat utáni elszámolást, az irodavezetők rendszeresen meglátogatták a vendégeket a területen, illetve átirányították a vendégeket másik területre.

Vad-Gerle, XXX. r.

Üzletvezető: néhai Giulio Francalanci

Árbevétele: ismeretlen

A társaság beltag-üzletvezető-képviselője 2002.XI.23-án Olaszországban elhunyt, amit a halotti bizonyítvány tanúsít. Egyetlen kultag gyermeke szintén Olaszországban tartózkodik. A hagyatéki eljárást megindították, a versenyfelügyeleti eljárás befejezéséig nem várható a hagyatéki eljárás lefolytatása. Az Agrárkamara tagja 2002.III.7. óta.

Hódiana, XXXI. r.

Törvényes képviselő: Ézsaiás László felszámoló biztos

Árbevétele ismeretlen.

A Hódiana Kft. a Csongrád Megyei Bíróság 8. Fpk. 06-03-000233/5. sz. végzése alapján felszámolási eljárás alatt áll. Az ügyvezető 2003. tavasza óta tartósan külföldön tartózkodik, a társaságnál munkaviszonyban álló dolgozók a munkaviszonyukat megszüntették. Az Agrárkamara tagja 2001.XII.13. óta.

Hungarowild, XXXII. r.

Ügyvezető: Göbölös János

2002. évi nettó árbevétel: 34.431.274 Ft

2003. évi nettó árbevétel: 45.738.000 Ft.

Az Agrárkamara tagja 2002.I.22. óta, az üléseken nem vett részt.

A vadászati piac szerveződései

Más piacokhoz hasonlóan a vadászati piacon is fellelhetők önszabályozó szerveződések, amelyek skálája a laza formájú megállapodástól az intézményesített formában működő szervezetekig terjed.

A jelen eljárásban érintett Termék Tanács (XXXIV. r.) és Agrárkamara (XXXIII. r.) eljárás alá vont rendeltetése is az, hogy tagjai piaci magatartását befolyásolja, sőt a tagság magatartásának alakításán keresztül a piacra is hatást gyakoroljon.

6. A Termék Tanács

A Termék Tanács jogállását illetően az 1989. évi II. törvény szerint létrehozott közfeladatokat is ellátó, nem nyereségérdekelte társadalmi szervezet, amelynek tagjai a vadászati piac szereplői.

Egyesületeként alapították 1995-ben az 1993. évi VI. törvény alá tartozóan, amely törvényt a jogalkotó az agrárpiaci termékek, köztük az erdészeti termékek szabályozott agrárpiacának megteremtése, a piac kiszámíthatósága, a piacgazdaság jogi kereteinek kiépítése, stb. elősegítése érdekében alkotta meg.

A törvény alkalmazására irányadóan fogalommeghatározásokat ad. Részletezi a garantált ár, az irányár, az intervenció ár fogalmát, amely árak közös lényege, hogy miniszteri közreműködést feltételez, s enélkül nem is értelmezhetőek a törvény alkalmazása során. Eszközként állnak rendelkezésre az agrárpiaci rendtartás, piaci zavar elkerülése érdekében, amelynek fogalmát a törvény ugyancsak értelmezi. Piaci zavar a piaci áraknak az irányártól, ennek hiányában az áringadozás középpontjától való olyan mértékű eltérése, amely veszélyezteti a termékek keresleti-kínálati egyensúlyát és amelynek megelőzése vagy elhárítása érdekében piaci beavatkozás keretében a törvény alá tartozó termékek mennyiségi szabályozására, továbbá állami intézkedés alapján történő felvásárlására, feldolgozására, bértároltatására, illetve értékesítésére kerülhet sor.

A jelen eljárással kapcsolatos ármeghatározásban sem a Termék Tanács, sem a miniszter – ideértve az Agrártárcát – e törvény, valamint a 2003. évi XVI. törvény szerint értékelhető magatartást fogalmilag nem tanúsított.

Az 1993. évi VI. törvény szerint a termék tanács elismertség ismérvei közé tartozik annak termék tanács biztositása, hogy a tag az alapszabályt kötelezően elfogadja. Másképpen megfogalmazva, tag csak az lehet, aki az alapszabályt elfogadja, betartja.

A hatályos alapszabály 2002. április 4-én kelt, de ismert egy keltezés nélküli tervezete is. A tervezet a jelen eljárás szempontjából azért érdemel figyelmet, mert a Hubertusnál talált alapszabály-tervezet eredetileg „irányár” szóhasználatot élt az árak kialakításának rendjéről szóló 1. számú alapszabályi melléklettel, illetve az érdekegyeztetésről szóló alapszabálybeli címszóval összefüggésben, de utóbb az „irány” szót törölték, s így az alapszabályban részben nem irányár, hanem egyszerűen ár szóhasználat hatályosult.

A hatályos alapszabály – egyebek mellett – a Termék Tanács céljaként rögzíti a kiegyensúlyozott bér vadászati árviszonyok megteremtését, fenntartását, amely a verseny korlátozása nélkül tompítja a szélsőséges hatások piaci következményét. Célként jelölte meg a szélsőséges piaci helyzetek megelőzését, kiküszöbölését is, az „indokolatlan árverseny megakadályozását a piaci verseny alapelveinek érvényesülése mellett”.

A tagok kötelezettségei közé tartozik:

- a közgyűlés és az elnökség határozatainak betartása,

- a Terméktanács alapszabályában és egyéb szabályzataiban foglaltak maradéktalan betartása, illetve üzleti kapcsolatán keresztül más gazdálkodó szervezetekkel történő betartatása.

Amennyiben a tag írásbeli felszólítás ellenére nem teljesíti az alapszabályi, jogi és etikai normákat, vállalt kötelezettségét és ezzel akadályozza a terméktanácsi célok elérését – az elnökség a tagsági viszonyt legfeljebb egy évre felfüggesztheti, illetve végsősoron az elnökség javaslatára kizárásra kerülhet sor.

Az alapszabály rögzíti, hogy a Terméktanács céljainak megfelelően a tagok közössége által elvárható tisztességes verseny, üzleti magatartás érvényesítése érdekében Etikai Kódexe az irányadó.

A fentebb említett alapszabályi 1. sz. melléklet az árak kialakításának rendjét rögzíti. A megalakult két árbizottság „feladata, hogy kidolgozza a javaslatokat az árakra és annak alkalmazási feltételeire. Az árak kialakítása általában szezon előtt történik, de ha a piaci feltételek azt kívánják, a testületek módosító javaslatot tehetnek. Az árbizottságok javaslatait a Terméktanács elnöksége hagyja jóvá és az árakról a Terméktanács titkársága írásban tájékoztatja tagjait. Az ártól való eltérés a tag saját felelősségére valósulhat meg. Az eltérés piaci zavart okozhat, ezért okának feltárása után az 1993. évi VI. törvény és az alapszabály biztosította keretek között – aki az ár alkalmazásának feltételeit nem tartja be – azzal szemben a testület szankciót kezdeményez”.

A Vadászati árbizottság „minden év december 1-ig köteles a következő szezonra vadfajonként, valamint az egyes vadászati módokhoz figyelembevételével a minimálárakra javaslatot tenni. A melléklet kimondja, hogy indokolt szabályozni a területre, illetve időnyire vonatkozóan alkalmazható felárakat és kedvezményeket. Ezen túlmenően a Terméktanács vadászhausi minősítését figyelembevéve kell a szállás, az ellátás és az egyéb szolgáltatások árait kialakítani”. Az 1. számú melléklet a másik árbizottság, a Vadhús árbizottság vonatkozásában nem árról, hanem irányárak kialakításáról szól, amikor a vadhús felvásárlási irányárának kialakítását rögzíti.

A Terméktanács szankcionálási lehetősége nemcsak elvileg adott, hanem erre irányuló eljárás megindítására is van példa. 2001. június 5-én az árbizottság azt javasolta, hogy aki a vadhús irányárat (lásd az alapszabály 1. sz. mellékletéhez írtakat) nem tartja be, azzal szemben szankciót kezdeményez piaci zavarkeltés címén a Terméktanács Etikai Bizottságánál.

2001. június 18-án az árbizottság közölte a Hubertusszal, hogy árjegyzékéből látható a Terméktanács irányárainak be nem tartása, ezért felhívta az irányárak betartására, mert különben piaci zavarkeltés címén szankciót kezdeményez az Etikai Bizottságnál.

Az eljárás ugyan nem a terméktanácsi bérvadászati árak, hanem a terméktanácsi vadhús árak be nem tartása miatt indult, de mindkétféle ár betartatása elvileg az alapszabályon és az Etikai Kódexen nyugszik.

A Terméktanács Etikai Kódexe 2001.V.11-től 2002.IV.4-ig hatályos 3.2.8. pontjában, a Tpv. tilalmával ellentétesen etikai vétségként rögzítette, az 1993. évi VI. törvénnyel oksági összefüggésbe nem hozhatóan, hogy „etikátlan a Terméktanács irányárakat nem betartani vagy aránytalanul alacsonyan megállapítani, tartani.”

2002.IV.4-től a hatályos szöveg: „etikátlan a terméktanácsi irányárakat nem betartani.”

A tagok tevékenységük szerint szekciókba tartoznak, amelyek állandó szakmai szervezetek. A termelő-vadgazdálkodási tevékenységet végző szekcióba tartozik az a tag, aki az adott

területre vadászati joggal rendelkeznek, vadgazdálkodást, tenyésztést folytat, valamint ahhoz kapcsolódó szolgáltatást értékesít. Vadászatszervező az, aki külföldiek vagy belföldiek részére engedély birtokában bérvadásztatást szervez. Feldolgozó-felvásárló-forgalmazó az a tag, aki vadhús feldolgozással foglalkozik, felvásárolja a lőtt vadat, illetve vadhússal kereskedik.

A Terméktanács 2003-ban 49 tagú tagsága túlnyomóan a termelői szekcióból került ki, de a tagok tevékenységüktől függően egy vagy két terméktanács szekció tagjai is.

A Terméktanács tagjainak 2003. évi nettó árbevétele ismeretlen, miután a Terméktanács személyiségi jogokra hivatkozva a Versenytanács ezirányú adatszolgáltatási felhívásának nem tett eleget és az adatvédelmi biztoshoz fordult.

Ugyanakkor a Versenytanács rendelkezésére áll egyes eljárás alá vont terméktanács tagok 2003. évi nettó árbevétele. Önmagában a Hunnia (437.031.000 Ft), a Hubertus (432.743.000 Ft) és a Vadex (2.678.256.819 Ft) 2003. évi nettó árbevétele együttesen 3.548.030.819 Ft, amelynek 10 %-a 354.803.081 Ft. (A 10 %-os összegnek a 2003. évi nettó árbevételhez kapcsolódó bírsághatár szempontjából van elvi jelentősége.)

A tagság a terméktanács döntésekről tájékozott, mert a tagi ülésekről készült jegyzőkönyvet a tagságnak tájékoztató jelleggel megküldik.

Közelebbről meg nem határozott időpontban, a Terméktanács közelebbről meg nem határozott vadászat-szervezéssel foglalkozó tagjainak egy része kivált a Terméktanácsból és a Budapesti Agrárkamarába kérte tagfelvételét.

Nemcsak a Terméktanácsban, hanem a Budapesti Agrárkamarában is tagságot szereztek egyes eljárás alá vontak (a Hunnia, a Hubertus, a Mavad, a Vadex és a Trófea). A Mavad kivételével e vállalkozások kettős tagságot tartanak fenn.

Összefoglalva: a Terméktanács társadalmi szervezet, amelyet a miniszter terméktanácsnak ismert el, hogy a szervezet az 1993. évi VI. törvényben írt közfeladatoknak eleget tehessen.

E tényről függetlenül a vállalkozások olyan önszerveződése is, amelynek piaci magatartásnak minősülő árkialakítása más jogszabály, így a Tpv. szerint vizsgálható.

Részben a Terméktanács tagjai, részben a terméktanács tagsággal nem rendelkező vadászati jogosultak közül kerülnek ki a vadászat-szervezők megbízói.

7. Az Agrárkamara

A gazdasági kamarákról szóló 1994. évi XVI. törvény 2000. november 1-én helyébe lépő, és utóbb 2004. január 1-i hatállyal módosított 1999. évi CXXI. törvény lehetővé tette a gazdálkodó szervezeteknek – a Tpv. szóhasználatával élve a vállalkozásoknak –, hogy gazdasági kamarai tagsággal járó jogokat, kötelezettségeket szerezzenek.

A gazdasági kamarák a Ptk. 65. § alá vonható köztestületek, amelyek szakmai, munkáltatói, munkavállalói érdekvépviseletet nem láthatnak el, törvényileg kinyilvánított feladatuk, hogy a jogszabályoknak és az alapszabályoknak megfelelően önkormányzati alapú működésükkel előmozdítsák a gazdaság fejlődését, a piaci magatartás tisztességét, a gazdasági tevékenységet folytatók érdekérvényesülését.

A gazdasági kamarák egyik csoportjába az agrárkamarak tartoznak, amelyek a mezőgazdasági és erdőgazdasági tevékenységet folytató gazdálkodók önszabályozó szervezetei, s kamarai közfeladataik ellátásán túl, tevékenységük célját szabadon határozzák meg.

Országos és területi szinten szerveződnek, s ez utóbbiak közé tartozik az 1994-ben alakult Budapesti Agrárkamara is.

A tagság kötelezettsége:

- megfizesse a tagdíjat,
- megtartsa az alapszabályban és más kamarai önkormányzati szabályzatokban a tagokra előírt egyéb rendelkezéseket.

Megszűnik – egyebek mellett – a kamarai tagság, ha a kamara a tagsággal együttjáró kötelezettségek ismételt vagy súlyos megsértése miatt a tagot kizárja, amely határozata ellen bírósági felülvizsgálatnak van helye.

A kamara kidolgozza a tisztességes piaci magatartásra vonatkozó etikai szabályokat tartalmazó szabályzatát, amelynek betartásáról gondoskodik.

A törvény nem jogosítja fel a kamarákat még ajánlás formájában sem, azaz nem kötelező jelleggel, ármeghatározásra.

A területi kamarák létrehozzák alapszabályukat, amelyben törvényi kötelezettségük meghatározni – egyebek mellett – a tagozatok, az osztályok és további egységek feladatkörét, stb., idetartozóan az osztályok számát és fajtáit, a törvényi rendelkezéseken túli tagsági jogokat, kötelezettségeket, a tagfelvétel módját és részletes szabályait.

Az Agrárkamarának két alapszabálya ismert. A korábbi 2001. május 3-tól volt hatályos, a későbbi 2002. június 3-tól. Mind a kettő azonosan kinyilvánítja, hogy a kamara kidolgozza a tisztességes piaci magatartásra vonatkozó etikai szabályokat, amelyeket betartat nyilvánosságra hozott vagy nem hozott figyelmeztetéssel. A tisztességtelen verseny tilalmára vonatkozó jogszabályokba ütköző magatartás esetén pedig kezdeményezheti a versenyfelügyeletet ellátó szervnél – a Gazdasági Versenyhivatalnál – a szükséges intézkedés megtételét.

Az Agrárkamarának nincs külön etikai szabályzata, hanem a Magyar Agrárkamara keltezés nélküli etikai szabályzatát tartja tagságára irányadónak.

Az etikai szabályzat meghatározza a piaci magatartás etikai normáit, s külön nevesíti a tisztességtelen piaci magatartás eseteit, amelyek részben a Tpv. tilalmi szabályainak etikai normaként való megjelenései.

Az etikai szabályzat megsértésének következményei a figyelmeztetéstől a perindításig terjednek, de nincs közöttük a tag kizárásának lehetősége etikai vétség esetén.

A korábbi alapszabály még nem nevesítette a tagozatokon belül osztályként a Vadászat-szervező Irodák önálló osztályát, amire 2002. július 3-ával került csak sor Vadászat-szervező Irodák osztálya megnevezéssel. Az idevonatkozó alapszabályi rendelkezés szerint az osztályok tagjaik sorából osztályelnököt választanak és megalkotják ügyrendjüket.

Az eljárás alá vontak közül az Agrárkamarába legkorábban a Pegazus lépett be (2000.V.12-én), majd a Natúrhun 2001.XII.13-án, de egyikük sem lett a Vadászat-szervező Irodák osztályának tagja, miután 2001-ben még nem alakult meg.

Az osztály 15-16 vadászat-szervező részvételével 2002-ben alakult, tagsága időközben 29-re emelkedett.

A Vadászat-szervező Irodák osztályának ügyrendje nincs.

Ismeretlen időpontban saját, csak az osztály tagjaira kiterjedő etikai szabályzattervezet készült, amely részben az agrárkamari etikai szabályzat átvétele, de abban nem szereplő etikai tilalmat is tartalmaz VI/10. pont alatt. Eszerint „tilos a közösen megállapodott és az osztály által javasolt mindenkor minimál árjegyzéki áraktól lefelé történő eltérés.” A tervezet osztályon belüli bizonyított elfogadásának, megvitatásának hiányában is érvényesült.

Az osztályba való felvétel a gyakorlatban – végsősoron az agrárkamari felvétel – annak a függvénye, hogy a jelentkező vállal-e arra kötelezettséget – nyilvánvalóan a tagsági viszony tartamára – hogy a meghatározott minimál-árakat tartalmazó vadászati árjegyzékkel azonos vagy magasabb árakat alkalmaz.

2002. március 7-én ennek szellemében zajlott le ülés, amikor is e kötelezettségvállalás szempontjából a jelenlévők megvitták több jelentkező (Diana Hunts, Eurohunter, Vadgerle) kötelezettségvállalási készségét és határozattal igenlően döntöttek tagfelvételükről.

2002. őszén az osztályelnök (Tóth István) a 2003-2004. évi őzbak ármeghatározást úgy készítette elő, hogy körlevelet küldött a kamara égisze alatt a megyei FVM hivatalok illetékes felügyelőségéhez a bakeladás országos alakulásának megbecslése érdekében, nem közölve a megkeresés lényegi indokát.

Volt olyan megye, amelyik a választ elhárította, de volt olyan is, amelyik több vadászati jogosult bevonásával még fel is mérte a 2002. évi őzbak-értékesítés körülményeit.

A kamarai osztály úgy döntött, hogy a 2003-2004. évi árjegyzékben 5-10 %-os szarvasbika áremelést épít be, mert ellensúlyozni akarta a forintérsődést (az Európában meghatározott árak forintban kevesebbet érnek), az alacsony vadhúsárakat, a 2001. évi madármészárlás hátrányos következményeit.

Az áremelés egyúttal arra is szolgált, hogy a 2004.V.1-jei uniós csatlakozás következményeként belépő ÁFA kötelezettség bevezetéséből eredő áremelkedés hatását előrehozott áremeléssel legalább részben semlegesítsék.

Az 5-10 %-os áremelés tényét a TermékTanács és az Agrárkamara illetékes belső egységének vezetője közös közleményben nyilvánosságra hozta 2003.II.21-én.

Összefoglalva: az Agrárkamara, mint önszabályozó köztestület fórumot ad a tagvállalkozások érdekérvényesülésének. Az osztály nagyfokú önállóságot élvez, de helyette jogokat és kötelezettségeket az Agrárkamara szerez.

Részben az osztálytagok, részben az agrárkamari tagsággal nem rendelkező mintegy 80 vadászatszervező lép szerződéses kapcsolatba azokkal a megbízókkal, akik részben tagok vagy nem tagok a TermékTanácsban.

8. A 2002-2003. évi kétféle bérvadászati árjegyzék és a 2003-2004. évi árjegyzék.

2002-2003.

2001. október 16-i keltezéssel a TermékTanács 2002-2003-ra szóló vadászati árjegyzékjavaslata vadászat-szervező vállalkozásokhoz került, amelyet megvitatása után 2001. november 5-i keltezéssel a Hunnia szervező közreműködésével véglegesítették. E szervező közreműködés azt jelentette, hogy Kanizsay Gábor, a Hunnia ügyvezetője versenytársai körében elfogadásra terjesztette az árjegyzék tervezetét, egyúttal beépítésre ajánlotta mellékletként a Hunnia 2001-2002. évi árjegyzékének dámbikára, muflonkosra és ezek tarvadaira vonatkozó árait, amelyek a megállapodásba beépítésre is kerültek. Ezeket a

beépített ár-adatokat a 2001.XI.5-i megállapodásban írásban rögzítetten, korábban, feltehetően 2000-ben ajánlotta a TermékTanács.

A megkeresett versenytárs a Hubertus, a Naturhun, a Mavad, az Anas, a Puszta Caccia, a Pegazus, a Sevaco, a Hódiana, az Elite Hunting, a Kis and Kolláth, a Mistral Hungaria, a Baranya Vad, a Venator, a Neva Tours, a NE.GA.CO., a Pannonvad és a Vadőr volt, akiknek géppel írt megnevezését a XI.5-i kötelezettségvállalás tartalmazta. Megkeresett versenytárs volt a Naturvad, a Hungarowild és a Diana Hunts is, akik közül a Diana Hunts-t és a Hungarowildet a Hubertusnál és a Pegazusnál lévő listára kézírással vezették fel.

A Hunnia 2001. novemberében összegyűjtötte az „egyeztetett árakat elfogadók” aláírását, majd az elfogadók listáját közölte 2001. december elején az elfogadó-aláíró vállalkozásokkal.

A megállapodásban szereplő árakat aláírásával kifejezetten elfogadta és úgy nyilatkozott, hogy azokat lefelé nem lépi át a 2002-2003. évi árjegyzékében: a Hunnia, a Hubertus, a Naturhun, az Anas, a Puszta Caccia, a Pegazus, a Sevaco, a Hódiana, a Mistral Hungaria, a Baranya Vad, a Venator, a Neva Tours, a NE.GA.CO., a Pannonvad és a Vadőr.

A megállapodástól a Mavad, az Elite Hunting és a Kis and Kolláth elzárkózott. A részvétel hiányát az is igazolja, hogy 2002-2003. évi külföldieknek szóló árjegyzékük nem azonos a XI.5-i megállapodáshoz tartozó árjegyzékkel.

A Diana Hunts és a Hungarowild is csatlakozott a megállapodáshoz.

Az Eurohunter már a vizsgálat során beismerte a megállapodásbeli részvételét.

2001. november 28. kelettel a TermékTanács is „minimálárak 2002-2003. évre” címmel végleges árjegyzéket állapított meg, amely bevezetőjében úgy tájékoztatott, hogy a TermékTanács vadásztató szekciója 2001. november 28-án Gödöllőn megtartott szekcióülésén a vadászatközvetítő irodák írásos javaslatát és a megjelent termelői oldal véleményét figyelembevéve a közölt minimálárakat hozta meg.

A 2002-2003. évre szóló, kétféle eredetű árjegyzék szinte azonos. Ez részben annak a nem kifogásolható következménye, hogy a felépítés, az elemek szükségszerűen és hagyományosan a korábbi évek szokásai szerint ismétlődnek, mert tartalmazzák a nagyvadak trófea minőségét, különbséget tesznek a hím és női ivarú állatok elejtése, kora, stb. az apróvadak elvitele, további járulékos szolgáltatások között.

Különbség azonban, hogy a 2001. november 5-i megállapodásban következetesen 1 dkg, illetve 1 gr, illetve 1 cm eltéréssel számítják a trófeaminőséget, továbbá a vaddisznó egyéni vadászati ára 15 cm feletti trófeaméret esetén eltérő a november 28-i árjegyzéktől és 12 cm felett nem határoz meg árat, ellentétben a november 28-i árjegyzékkel. További különbség, hogy a november 5-i árjegyzék nem jelöli a fácánhajtó-vadászatot, ellentétben a november 28-i megállapodással. E különbségtételeknek azért van jelentősége, mert e különbségek alapján tudta a Versenytanács azonosítani, hogy az eljárás alá vont vállalkozások 2002-2003. évi árjegyzéküket a november 5-i vagy a november 28-i árjegyzék, avagy mindkettő, illetve egyik alapján sem állíthatták össze.

2003-2004.

2003-2004. évre szólóan a TermékTanács és az Agrárkamara, pontosabban kebelükön belül a „Termelői, a Vadászat-közvetítő szekció, valamint a Vadászat-szervező Irodák Budapesti

Agrárkamarában kialakított önálló szervezete által egyeztetett bérvadászati ajánlott minimálárakat állapított meg 2002. november-december folyamán történt többszöri egyeztetéseik alapján kialakított közös véleménnyel”, ahogy ezt a 2002.XII.19. keltezésű árjegyzék maga kinyilvánítja.

Ez az árjegyzék ugyancsak a határozat ügyfelek számára betekintheső, de részükre meg nem küldött melléklete.

9. Összehasonlítás.

A vizsgálat és a Versenytanács e három határozati melléklet mintegy 300 áradatát összevetette az egyes eljárás alá vont vállalkozások 2002-2003. és 2003-2004. évi külföldieknek szóló árjegyzékével. Az összehasonlításoknak a 2001.XI.5-i megállapodásban való részvétel megerősítése, és a megállapodás alkalmazása szempontjából volt jelentősége azok tekintetében, akik kifejezetten elfogadták a november 5-i kötelezettségvállalást, továbbá más eljárás alá vontak (pl. Diana Hunts, Hungarowild) csatlakozásának egyik bizonyítéka volt.

A szervezeti döntés formáját öltő kifogásolt magatartás esetén az összehasonlításból a döntéssel való azonosulás, a döntés hatályosulása volt levonható, amelyből a döntéshozó Terméktanács és Agrárkamara versenyjogi felelősségének súlyára lehetett következtetni.

A Versenytanács összehasonlító megállapításait táblázatba foglalta, amely a határozat ügyfeleknek megküldött melléklete (1. sz.).

A táblázat + jellel jelölte az összehasonlítás eredményét, amelyen belül a + jel az azonosságot, a – jel a különbséget mutatja. A Versenytanács az összehasonlításban felmerült kétségeit + – jellel és szövegesen is rögzítette.

A Versenytanács árjegyzéki összevetésének ellenőrzésére szorítkozóan, az eljárás alá vont vállalkozásoknak 2004. október utolsó és november első hetében tárgyaláson kívüli személyes lehetőséget biztosított vizsgálói jelenléttel. Az ellenőrzésen részt vett és részt nem vett eljárás alá vont vállalkozások a Versenytanács összehasonlításból levont megállapításait nem vonták kétségbe.

10. Az események időrendje.

A Versenytanács a történeti tényállás részletes ismertetését mellőzi, mert a rendelkezésre álló további közvetlen bizonyítékok (jegyzőkönyvek, listák, meghívók, stb.) időrendbe állításával egyszerűen szemléltethető az a minimálár kialakítási folyamat, amely a jelen eljárást érintően a 2001. október 16-i terméktanácsi javaslattal kezdődött és a 2001. november 5-i versenytársi – köztük árualappal is rendelkezők – megállapodáshoz, illetve terméktanácsi döntéshez, majd 2003-2004. évre szólóan kifejezetten közös terméktanácsi-agrárkamarai döntéshez vezetett minimálárakat tartalmazóan.

- 2001. október 16. – a Terméktanács ajánlott árjegyzéki árai 2002-2003-ra,
- 2001. október 18. – ezek megvitatása az Agrárkamara Dob utcai helyiségében,
- 2001. november 5. – végső formájú megállapodás,
- 2001. november – a megállapodás szétküldése és az elfogadások összegyűjtése,
- 2001. november 28. – Gödöllő – terméktanácsi szekcióülésen a Terméktanács végleges minimálár megállapítása 2002-2003-ra,

- 2001. december – a Hunnia értesítése a megállapodást aláírókkal a november 5-i megállapodás elfogadójáról,
- 2002. március 7. – agrárkamara ülésen jegyzőkönyv a 2002. decemberéig az árjegyzék elkészítésének és szétküldésének szükségességéről, továbbá a tagfelvétel minimálár betartásához való kööttségének szemléltetése (2003-2004. évi árjegyzék előkészítése),
- 2002. november 12. – terméktanácsi vadászatszervezői szekció áregyeztető ülése (2003-2004. évre értelmezendő),
- 2002. november 26.– agrárkamara jegyzőkönyv, a 2003-2004. évi árjegyzék megtárgyalása, kiosztása,
- 2002. december 6. – Herceghalom – kihelyezett agrárkamara ülésen áregyeztető megbeszélés (2003-2004.),
- 2002. december 12. – Fonyód – terméktanácsi szekcióülés, mert a Kamara a 2003-2004. évi árakat a Terméktanácstól eltérően állapította meg,
- 2002. december 19. – a Terméktanács és az Agrárkamara közös aláírású 2003-2004. évre szóló árjegyzéke,
- 2003. február 21. – Kanizsay (Hunnia) – Tóth (Pegasus) közlemény a dortmundi botránnyról,
- 2003. május 15. jegyzőkönyv – a Terméktanács a 2003-2004. évi közös árjegyzékben a 2004. évi EU-csatlakozás miatt kieső ÁFA-t részben áremeléssel már érvényesítette.

Összefoglalva: a Versenytanács a kifogásolt magatartásokat olyan egészek tartotta, amelynek egyes részei ugyan egymással összefüggnek, de önállóak és egymástól elkülöníthetőek (2001. november 5-i megállapodás, 2002-2003. évre szóló terméktanácsi döntés, 2003-2004. évre szóló terméktanácsi-agrárkamarai közös döntés).

II. A vizsgálat

A Gazdasági Versenyhivatal – ahogy a Versenytanács határozatának bevezetőjében ismertette – 2003. július 9-én, majd utóbb többször is kiterjesztett eljárást indított a vadászatszervezésben (is) érintett egyes vállalkozások, valamint nem a bérvadászati minimálárakat meghatározó két szerveződés kebelén belül döntést hozó belső egységek ellen, hanem a versenyjogi felelősséget viselő Terméktanács és Agrárkamara ellen.

11. A vizsgálat álláspontja

A vizsgálat a Tpv. 11. § (1) bekezdése és (2) bekezdés a) pontja alá vonható jogsértést differenciált módon megállapíthatónak tartotta és ehhez képest egyes eljárás alá vontak jogsértésének megállapítását, velük szemben bírság kiszabását, avagy mellőzését, egyes esetekben pedig az eljárás megszüntetését indítványozta.

A Terméktanács a bérvadászati minimál árak kialakítását az ágazat helyzetének javítása érdekében kiemelt kérdésként kezelte, ennek érdekében külön szervezetet, árbizottságot hozott létre, ami a gyakorlatban vadásztatói szekció néven működött. Pontosan szabályozta az árbizottság összetételét, az áralkalítás döntési mechanizmusát, annak időpontját, és

ismertette annak indokát, motivációját. Az árak alkalmazásának célját a szélsőséges piaci hatások kiküszöbölésében jelölte meg. Kimutatható a tagok versenykorlátozásra irányuló egyenes szándéka.

A Terméktanács a tagok akarategyezségét a gyakorlatba átültette, amit a GVH birtokába került jegyzőkönyvek alátámasztanak. A vizsgálat csak a 2002/2003-as és a 2003/2004-es évekre kialakított minimál árakra talált bizonyítékot, de a kialakított szervezeti és működési mechanizmus alapján feltette, hogy már a vizsgált időszakot megelőzően is bevett gyakorlat volt a minimál árak alkalmazása.

A Terméktanács 2002-re és 2003-ra vonatkozó minimálárait összevetve megállapítható, hogy a vizsgált árak teljesen megegyeznek, gyakorlatilag csak a szarvasbika 6 kilogramm feletti kategóriában emeltek árat 2003-ban.

A Vadászati szekció keretében kialakított minimál árakról a tagok a nekik megküldött jegyzőkönyvön keresztül értesültek. A versenykorlátozó szándék a gyakorlatban megvalósult, mert mindegyik tag, mind az erdőgazdaságok, mind a vadászterülettel nem rendelkező tagok áraik kialakításánál a minimál árakat figyelembe vették, attól nem tértek el lefelé. Heltay István azon érvelése, miszerint a Forst Hungária Kft. nem tartotta be az irányárakat, nem helytálló, mert a Forst Hungária Kft. nem tagja a Terméktanácsnak.

A vadászati szekció keretében kialakított minimál árak nemcsak a tagok, hanem az ágazat összes szereplőjének árait befolyásolták, mert a Terméktanács tagjaként érintette az erdőgazdaságokat, akik termelőként és vadászatszervezőként is jelen vannak a bérvadászati piacon, és a korábban ismertetett összefüggések miatt az *egész ágazatra kihatott* a versenykorlátozó magatartás. Ezt megerősíti az a később ismertetett körülmény, hogy a Terméktanács az árait a saját tagokon túl az Agrárkamarába tömörült vadászatszervező irodákkal is el kívánta fogadtatni, ennek érdekében *kölcsönös konzultációs mechanizmust hoztak létre.*

A vizsgálat nem fogadta el a Terméktanács azon érvelését, miszerint a kialakított árak nem kötelező jelegűek, mert egyértelműen kinyilvánította, hogy azok minimálárként szerepelnek, az attól való eltérés csak a tag saját felelősségére történhet. A vizsgálat a Versenytanács **Vj-47/2003 sz. ügyben** hozott határozatban foglaltakkal megegyezően kimondta, hogy az ajánlott árak alkalmasak a verseny torzítására.

A szankció kilátásba helyezése önmagában árkövető magatartásra ösztönözhet, amit megerősít, hogy a vadhúsfelvásárlással is foglalkozó Hubertus-al szemben a Terméktanácsnál létrehozott Vadhús árbizottság szankciót kezdeményezett.

Az Agrárkamara Önálló osztály keretében történő irányárakat egyértelműen minimálárként alakították ki a tagok, ez a jegyzőkönyvekből és az ügyfélnyilatkozatokból egyértelműen kiderül. Az irányár kialakítás célja annak megakadályozása volt, hogy egyes-főleg külföldi, olasz érdekeltségű vadászatszervező irodák a kialakult árak alatt kínálják a szolgáltatásaikat alacsonyabb minőségben, ezáltal a magasabb árszínvonalon dolgozó irodáktól vendéget szerezzenek. Ezt az érvet Tóth István, László Gábor, és Kanizsay Gábor vallomása is megerősíti. Ezzel összefüggésben a Vadgerle Bt. tagfelvételét az osztály által kialakított minimálár elfogadásához kötötték. A jegyzőkönyvi szöveg tartalmából egyértelműen következik, hogy a minimálár elfogadása a tagsági viszony létrejöttének feltétele. A vizsgálat nem talált bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy más céggel szemben is alkalmaztak ilyen eljárást, de feltehető, hogy nem egyedi eset. Ezért a vizsgálat megítélése szerint az Agrárkamara keretében kialakított minimál árak nem csupán irányárakként funkcionáltak, hanem a tagfelvétel minimálár elfogadáshoz kötése pszichikai nyomásgyakorlást, kényszerítő hatást eredményez a többi újonnan belépő, és más tagvállalkozás számára. Súlyosbítja az

Agrárkamara megítélését, hogy – az osztály – megalakulása után rögtön irányárakat alakított ki.

12. A vizsgált magatartások egymáshoz való viszonya

Álláspontja szerint a TermékTanács, az Agrárkamara, és a nem tag irodák közötti áregyeztetés egymást kiegészíti, a három különféle, önmagában is versenyt korlátozó magatartást egységnek kell tekinteni, a különböző fórumok keretében kialakított (irány)árak a részét képezik az egész ország területén létrejött egységes árszínvonalnak, melyben Kanizsay Gábor, a Hunnia ügyvezetője, és a Hubertus szervező, kezdeményező szerepe egyértelműen kimutatható.

13. Az eljárás alá vont vállalkozások jogsértésben betöltött szerepe

A vizsgálat kiterjedt az egyes vállalkozások minimálárak kialakításában játszott szerepére, árjegyzékeire és gyakorlatára.

A jogsértés súlyánál figyelembe vette, hogy mekkora fogyasztói (bérvasz) réteget érintett, és fennállnak-e enyhítő és súlyosító körülmények.

A vizsgálat azonosnak tekintette a kétféle eredetű 2002-2003. évi minimálárakat, összehasonlította az egyes vállalkozások adott évre vonatkozó árjegyzékeivel, s ennek alapján határozta meg, hogy az adott vállalkozás a gyakorlatban alkalmazta-e a központilag kiadott minimál árkihódásokat.

A vizsgálat az árlisták azon vadfaj árait hasonlította össze, amelyek a minimálárlistán, és a vállalkozások részéről kialakított árlistán is szerepelnek, ezért csak a szarvasbika, az őzbak, a dámbika, muflon, egyéni és csoportos vaddisznóvadászat, és az apróvadak fő listaárait hasonlította össze. Amelyik vállalkozás adott vadfaj bérvaszátásával nem foglalkozott a vizsgált időszakban, és ezért arra nem alakított ki árakat, abban az esetben a vizsgálat csak az összehasonlítható vadfaj kategóriák áraira terjedt ki.

A vizsgálat a minimálárak alkalmazását az eljárás alá vont társaságok részéről akkor tekintette megvalósultnak, ha a vállalkozások a központi minimál árakkal azonos mértékű vagy magasabb árakat alkalmaztak. A minimálár kikötés szempontjából a megegyező, és a magasabb árakat is a jogsértés bizonyítékaként tekintette, mert a cégek arra vállaltak kötelezettséget, hogy lefelé nem lépik át a listaárakat.

14. Az árösszehangolás hatásai

A földrajzi piac alapján kimutatható fogyasztói érintettség.

A vizsgálat álláspontja szerint a földrajzi piac sajátosságából fakadóan a minimál árak alkalmazásának nem célja Magyarország és a tagállamok közötti kereskedelem korlátozása, illetve nem kimutatható ilyen hatás, a vizsgált magatartás a nemzeti piacok elszigetelését nem eredményezi.

A külföldi fogyasztók választási szabadsága megmarad, hogy melyik ország szolgáltatásait akarják igénybe venni.

A magyar vadászszervezők árörögzítése nincs hatással a többi ország vadászszervező szolgáltatása iránti keresletre.

A Magyarországon területén vadászni kívánó külföldi fogyasztók azon részét érinti az árösszehangolás, akik nem rendelkeznek azokkal a feltételekkel, amelyek alapján tagjai lehetnek magyar vadásztársaságoknak.

A vadászszervezők árösszehangoló magatartásának hatása Magyarországon területén jelentkezik.

A bérvadászok közel egynegyede magyar, akik szintén a külföldiek árlistája alapján, vagy a részükre kidolgozott belföldi árlista alapján vadásznak. A belföldi árlista a külföldi árlistához igazodik, annak változása kihat a belföldi árlista változására. Ezért a magyar bérvadászok keresletének változására is kihatott a külföldi árjegyzékek árainak összehangolása.

Az árösszehangolás gyakorlati megvalósulásának közgazdasági hatásai

A minimálár alkalmazása a gazdasági verseny legsúlyosabb sérelmét jelenti, alkalmazásával kiküszöbölné a gazdasági döntéssel járó bizonytalanság. Az áregyeztetésben részt vevő cégek nem érdekeltek az innovációban és a költséghatékony termelésben. Az egyeztetett árszínvonal megvédi a kevésbé hatékony versenytársat, és nem ösztönzi a szolgáltatás minőségének és árának javítására. A vállalkozásoknak az árat a versenytársaktól függetlenül, csak a fogyasztóval kötött megállapodás alapján kell meghatározniuk. Az egységes árak alkalmazásával a vállalkozásoknak elvileg áron túli tényezőkkel, a szolgáltatás színvonalának emelésével kellene versenyezniük a fogyasztók megnyeréséért.

A bérvadásztatás piacán ez a jelenség viszont nem figyelhető meg, itt az árösszehangolás a piaci viszonyok megmerevedését eredményezte, a kiemelkedő piacvezető cégeken kívül (MAVAD, Forst) mellett a többi cég szolgáltatásai egymással helyettesíthetőek, minimális különbség csak az adott vadfajra szakosodásban, illetve a szerződött vadászterület nagyságában figyelhető meg. A piacon lévő vállalkozások nem érdekeltek a szolgáltatásaik fejlesztésében, illetve specializálásában, a bérvadászati árakon kívül a bérvadásztatás egyéb elemeit is koordinálják, összehangolják, aminek megvalósításáért közös szervezeteket (Agrárkamara, TermékTanács) is létrehozta, amelyek keretében az érdekvégyesítésen túl üzletpolitikájukat is összehangolják. Ezt támasztják alá a vizsgálat birtokában lévő termékTanács, és agrárkamarai jegyzőkönyvek.

A piaci szereplők közti intenzív kapcsolatrendszer eredményeként a külső piaci hatásokra azonos, vagy hasonló módon reagálnak a vállalkozások. A minimálárak kialakításával kiküszöbölték azt, hogy az egyik versenytárs túlságosan alacsony áraival a többi versenytársától fogyasztókat szerezzen, illetve a trófea export várható ÁFA kötelezettségének bevezetése nyomán (2004.V.1.) kialakult egységes áremelési kényszer is a piaci viszonyok megmerevedéséhez vezetett.

A vadászszervezők bevételei az évről évre csökkenő kereslet mellett, kevés kivételtől eltekintve szintén csökkennek. Az adott vállalkozás a kínálati piacon csökkenő összkereslet mellett csak jobb minőségű vagy alacsonyabb áruszolgáltatással tudja a vendégei számának

emelésén keresztül piaci pozícióját erősíteni. A minimál árak alkalmazásával ez a versenyhelyzet megszűnt a fogyasztók megnyeréséért.

A vizsgált vállalkozásoknak a veszteségei szinte kivétel nélkül nőttek a minimál árak alkalmazása mellett. 2001-ről 2002-re csökkent az adott vállalkozások fogyasztóinak száma, ezért közgazdaságilag már nem is lett volna indokolt minden vállalkozásnak betartani azokat. De miután 2003-ban már majdnem mindegyik vizsgált vállalkozás tagja volt az Agrárkamarának, ezt a közgazdaságilag indokolatlan lépést a két szervezet ajánlás formájában megnyilvánuló, az egész országra kiterjedő kényszerítő mechanizmusa hajtatta végre a vállalkozásokkal.

Ilyen helyzetben gazdaságilag ésszerű lett volna az alacsonyabb ár alkalmazása, azonban a vállalkozások közötti megállapodás éppen ezt a lehetőséget kívánta kizárni.

A vállalkozások többsége a minimál áraknak megfelelően alakította ki árait, aminek következtében közel azonos árszínvonal alakult ki az országban. A külföldi fogyasztók relatív árrugalmatlansága ellenére is csökkent a kereslet Magyarországon, mert a minimál árak alkalmazásával az átlagos árszínvonal nőtt.

A keresletcsökkentő hatás annak ellenére jelentkezik, hogy a fogyasztókkal jellemzően eltérő áron, kedvezményekkel szerződnek az irodák, mert a fogyasztó az árjegyzék alapján választja meg a szolgáltatást, és a minimál árak árszínvonal növelő hatása ezen a téren is megmutatkozik.

Magyarországon a versenykorlátozó hatás a bérvadásztatás komplex jellege miatt a vadászathoz kapcsolódó szolgáltatásokon keresztül a nemzetgazdaságra is kihatott.

III.

A versenyjogi háttér

15. A Tpv. szabályai

A törvény hatálya.

A Tpv. 1. §-a szerint a törvény hatálya kiterjed a természetes és a jogi személynek, valamint a jogi személyiség nélküli gazdasági társaságnak a Magyar Köztársaság területén tanúsított piaci magatartására.

Az érintett piac.

A Tpv. 14. § (1) bekezdése szerint az érintett piacot a megállapodás tárgyát alkotó áru és földrajzi terület figyelembevételével kell meghatározni, míg a (2) bekezdés szerint a megállapodás tárgyát alkotó árun kívül figyelembe kell venni az azt – felhasználási célra, az árra, a minőségre és a teljesítés feltételeire tekintettel – ésszerűen helyettesíthető árukat, továbbá a kínálati helyettesíthetőség szempontjait.

A versenykorlátozó megállapodás és az összehangolt magatartás tilalma.

A Tpv. 11. § (1) bekezdése szerint tilos a vállalkozások közötti megállapodás és összehangolt magatartás, valamint a vállalkozások társadalmi szervezetének, a köztestületnek, az egyesülésnek és más hasonló szervezetnek a döntése (a továbbiakban együtt: megállapodás), amely a gazdasági verseny megakadályozását, korlátozását vagy torzítását célozza, vagy ilyen hatást fejthet, illetve fejt ki. A (2) bekezdés a) pontja szerint e tilalom vonatkozik különösen a vételi vagy az eladási árak, valamint az egyéb üzleti feltételek közvetlen vagy közvetett meghatározására.

A csekély jelentőségű versenykorlátozások.

A Tpv. 13. § (1) bekezdése szerint nem esik tilalom alá a megállapodás, ha csekély jelentőségű. A (2) bekezdés értelmében akkor csekély jelentőségű a megállapodás, ha a megállapodást kötő feleknek és az azoktól nem független vállalkozásoknak az együttes részesedése az érintett piacon a tíz százalékot nem haladja meg. Nem érvényesül a kivétel, ha a megállapodás

- a) a vételi vagy az eladási árak versenytársak közötti közvetlen vagy közvetett meghatározására, vagy
- b) a piac versenytársak által történő felosztására vonatkozik

A jogsértés lehetséges szankciói.

A Tpv. 77. § (1) bekezdése szerint az eljáró versenytanács – egyebek mellett – megállapíthatja a magatartás törvénybe ütközését.

A Tpv. 78. § szerint az eljáró versenytanács – az előbbieken túlmenően – bírságot szabhat ki a Tpv. megsértőivel szemben. A kiszabandó bírságnak egyrészt arányosnak kell lennie az elkövetett jogsértéssel, másrészt visszatartó erejűnek is kell lennie.

A bírság összege nem lehet több a vállalkozás a határozathozatalt megelőző üzleti évben elért nettó árbevételének 10 %-ánál. A vállalkozások döntéshozó szervezeteivel szemben kiszabható bírság felső határa a tagvállalatok nettó árbevételéhez igazodik. A Tpv. 78. § (2) bekezdése a bírság összegének mérlegelésekor alkalmazható szempontokat példalódzóan sorolja fel.

A közlemény

A Tpv. 36. § (6) bekezdés feljogosítja a Hivatal és a Versenytanács elnökét, hogy együttesen a Hivatal jogalkalmazási gyakorlatának alapjait ismertető, nem kötelező erejű, de a jogalkalmazás kiszámíthatóságát növelő közleményt adjanak ki.

A 2/2003. számú Közlemény az ügyfelek számára betekinthező, de részükre meg nem küldött határozati melléklet.

IV.

Az eljárás alá vontak védekezése

16. Az elismerések

Az eljárás alá vontak részben jogsértést elismerő nyilatkozatot tettek az eljárás versenytanácsi szakaszában. Ez alól az Eurohunter kivétel, mert kezdettől fogva elismerésben volt, amit a Versenytanács kiemelten vett figyelembe a bírságolásnál.

A Hunnia szervező magatartását tagadta, egyébként elismerő nyilatkozatot tett.

A Versenytanács a jogsértést elismerők felsorolását ehelyütt mellőzi, mert egyrészt szemléltetés miatt a határozat 1. mellékletébe is belefoglalta, másrészt a bírságkiszabás indokolásában szükségképpen feltüntette.

17. Az eljárás alá vont vállalkozások védekezése

A védekezések jellemző tartalma:

- a magyar vad védelmének szem előtt tartása, amelynek része a szakmai szempontok elsődlegessége, ideértve a vadászat értékesítését, a vadászati jogosult vadászati kötelezettségét, amelyhez képest a piaci szempontok másodlagosak,
- hibáztatták a Terméktanácsot, s vele együtt megbízóikat, akiknek utasítása szerint jártak el, amit a bizományi szerződések igazolnak; kifogásolták a Terméktanács tagjainak egyenkénti eljárás alá vonásának hiányát,
- az Agrárkamara (osztály) csak ajánlott, de nem kötelező árakat (minimál, irány, kötelező irány) határozott meg, amelyek korlátozottan vagy nem is érvényesültek, mert az árjegyzékhez képest árendedményt adtak, egyedi megállapodásokat kötöttek vagy 3. személy árjegyzékét alkalmazták,
- egyesek állították, hogy nem is értesültek a XI.5-i árákról (Baranya Vad, Diana Hunts, Hungarowild), s így a kötelezettségvállalást el sem fogadhatták, mások arra is hivatkoztak, hogy a terméktanácsi, kamarai döntésben nincs szerepük, mert nem tagok, illetve mint tagok még az üléseken sem vettek részt,
- a földrajzi piacot nem lehet Magyarország területére korlátozni a külföldi bérvadászok nemzetközi vadászati lehetőségei miatt,
- a kifogásolt magatartás csekély jelentőségű, különösen beleágyazva a turisztikai piacba,
- az eljárás során együttműködő magatartást tanúsítottak.

A Versenytanács ugyancsak mellőzi a vállalkozások egyenkénti védekezésének ismertetését, mert egyrészt visszatérő elemeket tartalmaz, másrészt a határozat 1. sz. mellékletébe belefoglalta az eljárás során tett nyilatkozataik lényegét.

18. Az Agrárkamara védekezése

Az Agrárkamara elhatárolódott a szervezeti egységét képező osztály tevékenységétől.

Jogalanyisága hiányában vitatta az Agrárkamara versenyjogi felelősségre vonhatóságát.

Állította, hogy terhére róható döntést nem hozott, annál inkább sem, mert a kamarai törvény szerint képviselőt megválasztott tisztségviselők látják el, s erre az osztály jogosultságot nem szerzett.

Vitatta, hogy az osztálynak jogosultsága volt a tagsági jogviszony keletkezését minimálár elfogadásához kötni, hiszen a tagsági jogviszony a kamara által vezetett nyilvántartásba vétellel jön létre.

Előadta, hogy az eljárás alá vont társaságok piaci részesedése alkalmatlan a piac befolyásolására, nem kifogásolható, hogy a környező országokban kiadott publikus árjegyzékeket „begyűjtötték”, miután az az életszerű, hogy az adott tevékenységgel foglalkozók versenytársaik áráról tájékozódnak, ami azonban nem megállapodás.

Úgy vélte, hogy a vadászatszervezői szolgáltatás az utazásszervezői tevékenység része a hatályos jogszabály szerint, s ezért a vadászatszervezői szolgáltatás ettől való elkülönítése jogsértő.

Indítványozta a vizsgálat kiterjesztését a piac tényleges méretének megállapítására, mivel a vizsgálat nem tartalmazta, hogy az eljárás alá vont cégeknek külön-külön mennyi a piaci részesedése a 2001. évi bérvadászatról származó 8 milliárd Ft teljes bevételből. Szükségesnek tartotta kiterjeszteni a vizsgálatot az országban elejtett vadállományra, az eljárás alá vont gazdálkodó szervezetek piacot befolyásoló képességére is, valamint az ár és a piaci részesedés

tekintetében az állami érdekeltségű erdőgazdaságokra és az agrárkamrai tagsággal nem rendelkező vadászatszervezéssel foglalkozó más gazdálkodó szervezetekre is, amelyeknek számát 122-re tette az ismert 110-el szemben.

19. A Terméktanács védekezése

A Terméktanács a jogsértést az eljárás versenytanácsi szakaszában elismerte. A bírságkiszabás mellőzését kérte, mert:

- a vizsgálat megindulása után a sérelmezett magatartás látszatát sem keltette,
- a magyar vad védelme vezette,
- senkit kár nem ért, még a hazai bérvadászokat (10 %), mint fogyasztókat sem,
- az ármeghatározás célja az indokolatlan árverseny megakadályozása volt, mert egyesek önköltségi ár alatt akartak értékesíteni. Ezért tájékoztató árnak minősített önköltségen alapuló bérvadászati árakat tett hozzáférhetővé tagsága számára, amelyeket a tagság tetszése szerint, szankció nélkül alkalmazhatott,
- az árakra nem a Terméktanács adott javaslatot, hanem néhány tag vetette fel, pl. 2002-2003. évre a vadászatszervező vállalkozások írásban kérték,
- Terméktanácsokkal szemben a Vj-47/2003. számú eljárást megelőzően nem volt eljárás, s így iránymutatás sem,
- a Terméktanács nem vállalkozás, bevétele a tagok befizetéséből van, s az ágazat összességében veszteséges,
- együttműködött az eljárás során.

V.

A Versenytanács döntése

A Versenytanács előrebocsátja, hogy a vizsgálati jelentéshez, de még az érdemi határozat hozatalát megelőző saját előzetes álláspontjához sem kötött, mert ezek rendeltetése a döntés-előkészítés, az ügyfelek védekezési jogának teljesebbé tétele, amelyből következően az előkészítéshez képesti eltéréseket, változtatásokat a Versenytanács nem is köteles indokolni és belátása szerint további szükségesnek tartott bizonyítást is lefolytathatott az ügyfelek védekezési jogának szem előtt tartásával a módosított 1957. évi IV. törvény 26. §-ában írt tényállás tisztázási kötelezettség teljesítése érdekében.

A Versenytanács a jelen eljárásban is kizárólag a Tpv. rendelkezéseinek alárendelt, s így csak a Tpv. tilalmainak érvényesülését vizsgálhatta az eljárás során. Nem minősíthette az ügyfelek szakmai szempontjait, megfontolásait, még a magyar vad védelmének szándékát sem, hiszen az ügyfelek cselekvési szabadságát a Tpv. nem tiltja. A Versenytanácsnak az eljárás alá vontak piaci magatartásába a Tpv. tilalmi elvéből adódóan csak annyiban van beleszólása, amennyiben az eljárás alá vontak a Tpv. ellenében tanúsítanak piaci magatartást.

A versenykorlátozó magatartások törvényi formáit (Tpv. 11. § (1) bekezdés) a megállapodás fogalom fogja össze, amelyen belül önállóan is szerepel a megállapodás, valamint az összehangolt magatartás és a döntés szóhasználat. A megállapodás kifejezés megegyezés jelentéstartalmat hordoz, ami versenyjogilag kölcsönösen akaratlagos magatartás tanúsítása.

20. 2001. XI. 5.

A Tptv. szerinti önállóan nevesített megállapodásba értelemszerűen beletartozik a szerződés (Ptk. 189. §). Azonban a megállapodás versenyjogilag nem egyszerűen a szerződés szinonimája, mert lehetnek olyan megállapodások, amelyek céljuk szerint nem polgári jogi értelemben vett szerződések, vagy szerződésekbe épített kikötések.

Ilyen versenytársak közötti horizontális megállapodásnak minősül a 2001.XI.5-i megnevezésű írásbeli közös kötelezettségvállalás, amelyet írásbeli értesítés után 15 vállalkozás kifejezetten elfogadott.

A Baranya Vad utóbb ugyan vitatta a megállapodásról történt értesítését, amelyet cáfol a saját írásbeli elfogadó nyilatkozata.

A megállapodásban való részvétel nemcsak kifejezett elfogadással volt megállapítható, hanem ennek hiányában is, mert két eljárás alá vont (Diana Hunts és Hungarowild) értesülését a Hubertus és a Pegazus törvényes képviselője megerősítette, amellet, hogy értesítésük a nevüket feltüntető listák formájából és tartalmából egyébként is feltételezhető volt, továbbá a vonatkozó 2002-2003. évi árjegyzékük azonosságát a 2001.XI.5-i megállapodáshoz tartozó árjegyzékkel a Versenytanács megállapította.

Az Eurohunter a megállapodásban való részvételt beismerte.

A 2001.XI.5-i keltezésű megállapodásban való részvétel önkéntes volt, amit az is igazol, hogy hárman nem fogadták el, s ezzel párosulón nem is alkalmazták. Ez a körülmény gyengíti azt a védekezést, hogy a vadászatszervezők kiszolgáltatott helyzetükben kénytelenek voltak a megállapodásban résztvenni.

A megállapodás alkotó eleme, az árjegyzék nem maradt a megállapodók körében, hanem kikerült a mintegy 110 szereplős vadászatszervezői piacra, ismeretlen elterjedtséggel. Ezt igazolja a Vadex és a Crystal árjegyzéke, amelyek tartalmilag feltűnő azonosságot mutatnak a 2001.XI.5-i megállapodással, de még összehangolt magatartással sem lehetett megállapítani a megállapodásbeli részvételüket, azaz azt a tényt, hogy versenyjogilag marasztalhatóan „közük volt” a 2001.XI.5-i megállapodáshoz. Példájukból viszont a Versenytanács általánosította, hogy azok a piaci szereplők, akik a megállapodásnak bizonyíthatóan nem voltak részesei, de a piacon az árjegyzékhez hozzájutottak, versenyjogsértés hiányában nem is lennének marasztalhatók. Ezért szükségtelen bármiféle vizsgálat lefolytatása további jogsértők felkutatása iránt.

A Versenytanács a megállapodás szervezését – bár a Hubertus és a Pegazus terhére is voltak ilyenén bizonyítékok – nem állapította meg, mert bizonyíthatóan nem voltak olyan súlyúak, mint a Hunnia ellen szóló bizonyítékok. Ugyanakkor a Versenytanács a Hunnia részbeni elismerését azonos értékűnek ítélte társai elismerésével.

Összefoglalva:

A 2001.XI.5-i önkéntes közös kötelezettségvállalás résztvevői: a Hunnia, a Hubertus, a Pegazus, az Anas, a Diana Hunts, a Vadőr, a Venator, a Baranya Vad, a Neva-Tours, a Sevako, a Naturhun, a NE.GA.CO, az Eurohunter, a Puszta Caccia, a Pannonvad, a Mistral Hungaria, a Hódiana, a Hungarowild (18).

Egyes eljárás alá vont vállalkozások 2002-2003. évi árjegyzéke bizonyította a 2001.XI.5-i megállapodás alkalmazását is, mivel a Versenytanács megítélése szerint átemelték saját árjegyzékükbe. Az alkalmazás tényén nem változtat az árjegyzékhez, mint bázishoz képest

adott árendemény, az egyedi megállapodás, harmadik személy árjegyzékének használata. E körülmények legfeljebb az alkalmazást tovább finomítják, s ezért egyöntetűen a Versenytanács minden marasztalt ügyfél javára figyelembevette, a kétséges átemelésekkel egyetemben.

Összefoglalva:

A 2001.XI.5-i önkéntes közös kötelezettségvállalást kétségkívül alkalmazta: a Hunnia, a Pegasus, az Anas, a Diana Hunts, a Vadőr, a Sevako, a Naturhun, a NE.GA.CO, az Eurohunter, a Pusztá Caccia, a Pannonvad, a Mistral Hungaria, a Hungarowild (13).

21. A döntések

Az 1996. december 31-ig hatályban volt 1990. évi LXXXVI. törvény gazdasági versenyt korlátozó megállapodás tilalmáról szóló fejezete még nem nevesítette a döntést, mint a gazdasági versenyt korlátozó megállapodás formáját.

Erre vonatkozó rendelkezést az 1997. január 1-től hatályos 1996. évi LVII. törvény (Tpkt.) vezetett be, amely lényegileg változatlan szövegezéssel a mai napig hatályos. Ugyanakkor a Tpkt. 78. §-ába nem került be bírság felső határára vonatkozó rendelkezés, amelyet a jogalkotó a 2001. február 1-el hatálybalépett 2000. évi CXXXVIII. törvénnyel rendelt el.

Az elmúlt években a hivatal számos döntéshozó, elsősorban kamarák ellen folytatott eljárást versenyjogellenes döntés meghozatala, önmagában a szabályzatokba foglalt, de nem konkrét minimálár betartására irányuló kötelezettség előírása miatt (Vj-1/1999., Vj-7/2001., Vj-13/2002., Vj-112/2003., stb.).

Az a tény, hogy terméktanácsok ellen gyakorta nem indított eljárást a Gazdasági Versenyhivatal, a jogalkalmazásban nem eredményez a Termék Tanács számára csökkent mértékű versenyjogi felelősséget, amellet, hogy a Versenytanácsnak sem jelentett jogalkalmazási gondot a termék tanács döntéshozói szervezetként való minősítése. A törvényi felsorolásból (Tpkt. 11. § (1) bekezdés) egyrészt egyértelműen levonható, hogy a termék tanácsok is versenyjogilag felelősségre vonható döntéshozó szervezetek, másrészt a termék tanácsoknak az egyéb irányadó törvényi rendelkezésekből tudniuk kell és lehet, hogy bármiféle ármeghatározással kapcsolatos tevékenységükre csak akkor kaphatnak versenyjogilag menlevelet, ha a kifogásolt magatartás hatósági aktus része.

A Versenytanács előtt is ismertek az 1993. évi VI. törvényt 2004. május 1-el felváltó 2003. évi XVI. törvény rendelkezései, amelynek azonban a termék tanács versenyjogi döntéshozó minőségéhez és kifogásolt döntéseihez nincs köze, mert egyrészt nem visszaható hatályú, másrészt változatlanul követelmény a miniszter és a termék tanács együttműködése. Ez utóbbi nélkül életszerűtlen és téves a 2003. évi XVI. törvény 32. § (5) bekezdésének azon értelmezése, hogy a Tpkt. 11. §-ba ütköző magatartás esetén a miniszter gondoskodik a versenyellenes következmények megszüntetéséről.

Miután a Tpkt. 11. § (1) bekezdése a vállalkozások közös akaratát érvényre juttató, ugyanakkor a vállalkozásokat kötelezni is tudó szervezetek döntésének versenyjogi marasztalására is módot ad, szükségtelen a döntés kialakításában résztvevő vállalkozások egyenkénti eljárás alá vonása, hiszen a döntéshozó marasztalásán keresztül a hátrányos jogkövetkezmények a tagságot sújtják. Viszont az eljárásindítások során a vizsgálat előzetes tényállásismeret hiányában a döntésekkel kapcsolatba hozható vállalkozásokat is eljárás alá

vonta. A kettős értékelést elkerülendő, a Versenytanács a 2001.XI.28-i minimálár meghatározás miatt kizárólag a Terméktanácsot, illetve a 2002.XII.19-i közös minimálár meghatározás miatt a Terméktanácsot és az Agrárkamarat is marasztalta, mert versenyjogi jogalanyisággal a Tpv. 1. §-ának és a 11. § (1) bekezdésének összevetése alapján nem az egyes szekciók és nem az agrárkamari osztály, hanem a Terméktanács és az Agrárkamara rendelkezik.

Az Agrárkamara védekezését a Versenytanács elfogadni nem tudta, bár a jogi szabályok adta méltányossági keretek között a bírságkiszabásánál nem hagyta figyelmen kívül azt a hivatkozást, hogy az osztály kifogásolt magatartását az Agrárkamara formális hozzájárulása nélkül tanúsította. Egyrészt a versenyjogi objektív felelősség talaján a Versenytanácsnak nem azt kellett minősítenie, hogy az osztálynak az Agrárkamara belső egységeként milyen jogosultságai voltak (például tagfelvétel, etikai kódex megalkotása, kamarai képviselő, stb.), hanem hogy mit cselekedett, másrészt az Agrárkamara saját előadásából is levonhatóan a 2002.VII-i alapszabálybeli osztály nevesítéssel, avagy esetleg még korábban, 2002. I-ban az osztály belső egységének ismerte el; mintegy deklarálta az osztály hozzá való kötődését, az érte való felelősségvállalást. Tette mindezt kb. legalább fél évvel az Agrárkamara terhére rótt 2002.XII.19-i közös döntés meghozatala előtt.

Ebben a közös döntésben az agrárkamari osztály vonalán a tagság egyes tagjai egymással versenytársi minőségben horizontálisan érintettek, de a döntéshozó felelőssége folytán sem az osztálytagok, sem a Terméktanács tagjai egyéni versenyjogi felelősséggel nem tartoznak a döntés meghozataláért és alkalmazásáért, függetlenül attól, hogy a döntésben volt-e valamilyen szerepük (kezdeményezés, ülésen való részvétel, értesítés, stb.). Az egyéni versenyjogi felelősség hiánya éppen a tagsági viszonyra vezethető vissza, amelynek eleme a döntéshozói rendelkezések betartása.

Az árjegyzék – nem vitatottan – iránytű a piaci szereplők számára, függetlenül attól, hogy versenyjogellenes eredetű-e vagy sem. Szerepe nyilvánvalóan hangsúlyosabb, ha intézményesített szervezetek döntésének tulajdonítható. Ha pedig az ilyen döntés nemcsak a tagság körében irányadó, az azzal a következménnyel jár, hogy a döntés iránymutató szerepe fokozott, de fokozottan nem is kívánatos, amennyiben a döntés versenyjogellenes.

A 2003-2004. évi közös döntés (árjegyzék) is bizonyítottan nemcsak a két tagság körében volt jelen, ahogy azt a nem tag NE.GA.CO eljárásban vizsgált 2003-2004. évi árjegyzéke igazolja, hanem az a tény is, hogy a 2003-2004. évi árjegyzéket bizonyítottan alkalmazó szervezők megbízói nemcsak a Terméktanács tagjai, hanem a nem tag vadászati jogosult bérvadászatók közül is kikerülnek.

22. Az ár

Az ár, a szolgáltatás pénzben kifejezett értéke az ár, amelynek hatósági szabályozását nem tekintve, a piaci forgalomban szabad megállapodás tárgya. Versenyjogilag az a kívánatos, hogy a kereslet-kínálat szerint alakuljon, ezért kiemelten tiltottak az olyan ármegkötések, amelyek a Tpv. 11. § (1) és (2) bekezdés a) pontja alá vonhatók.

Míg a megállapodás (Tpvt. 11. § (1) bekezdés) valamely versenykorlátozó magatartás formája, addig annak példálódzóan felsorolt tiltott tartalmát a (2) bekezdés rögzíti. Mivel az (1) bekezdés a megállapodási tilalom versenyjogi indokait, a tiltott magatartás lehetséges versenykövetkezményeit is részletezi, a törvényben nevesített tilalmazott magatartás esetén (Tpvt. 11. § (2) bekezdés a)–h) pont) a jogsértés megállapíthatóságához szükségtelen annak a bizonyítása, hogy a nevesített tiltott magatartásnak van-e vagy lehet-e versenykövetkezménye, mert a törvényi nevesítésből az következik, hogy a törvény eleve feltételezte hátrányos versenykövetkezmények bekövetkezhetőségét.

A kifogásolt ármeghatározó magatartás irányára nem vonatkozhatott, fogalmilag még kevésbé kötelező irányára, mert az irányár fogalmi eleme a tőle való kétirányú eltérés lehetősége, megengedettsége, ahogy azt az 1993. évi VI. törvény fogalommeghatározásai körében egyébként rögzíti. Akárhogy is nevezzék az árakat az eljárás alá vontak formailag, tartalmilag olyan sűrített piaci információt közöltek a résztvevőkkel, amelynek beszerzése, ha elvileg nem is lehetetlen, piacilag idő- és költségigényes és valószínűsíthetően egyik piaci szereplő sem kerülhetett volna egyedül a birtokába. Ennek következtében a piac kínálati oldalának (bérvadásztató) valamennyi szereplőjével a legkedvezőbb árakat tudták közölni. Az így közölt sűrített piaci információ akkor is alkalmas a piaci szereplők magatartásának befolyásolására, ha ettől ténylegesen eltérő árakat alkalmaztak egyes piaci szereplők. Továbbá a befolyásolás elvi alkalmasságán túlmenően konkrétan is megállapítható, hogy a közölt árakat beépítették áraikba, nemcsak a trófeát illetően, de még esetlegesen a kapcsolódó szolgáltatások áraiba is.

A minimálár jellegzetessége, hogy a tőle lefelé való eltérés nem ajánlatos, vagy tilalmazott. A Versenytanács szerint a kifogásolt magatartások kötelezően betartandó minimálárakat tartalmaztak, ahogy azt a Versenytanács a 2001.XI.5-i megállapodás szövegezéséből, illetve a két döntéshozó ismertett szabályzataiból és a gyakorlati példákból (osztálytagfelvétel, eljárás a Hubertus ellen, dortmundi botrány) levonta. Feltéve, de meg nem engedve, hogy az eljárásbeli minimálárak csak ajánlatosak voltak a piaci szereplők számára, akkor sem versenyjogszerűek, s ezért tiltottak. Ugyanis az eljárásbeli árajánlások nem kötelező voltak esetén is alkalmasak arra, hogy a piaci versenytársak megismerjék és ezáltal egyedi döntésnél figyelembe vegyék a versenytársak jövőbeni árpolitikáját. Az ajánlott minimálárak a piaci szereplők árainak egységesítése miatt a piaci alkut az azonos árak alkalmazását sugallva gyengíthetik. Az áregységesítés pedig azt eredményezheti, hogy az alacsonyabb önköltséggel, stb. rendelkező megállapodás-részesek, illetve tagok, valamint piaci versenytársaik sem érdekeltek az árcsökkenésben, és így korábban magasabb árat alkalmazó piaci szereplők az ajánlott minimálártól függetlenül tudják érvényesíteni magasabb áraikat.

Visszaulva arra, hogy a Terméktanács kifogásolt magatartása nem érinti az 1993. évi VI. törvényben foglalt jogait és kötelezettségeit, továbbá az Agrárkamarának sincs módja jogszabályi alapon versenykorlátozásra minimálár meghatározásával, a kialakított minimálárak azért versenykorlátozóak, mert nem engedik az árban érvényesülni az eltérő tevékenységi feltételekben meglévő különbségeket. A piac egységesedése a piaci szereplést, az árversenyt kedvezőtlen befolyásolja az érintett piacon (Tpvt. 14. §), holott az ügyfelek az eljárás során mindvégig hangoztatták a különböző vadfajok térben és időben szinte egyedekre bontott különbözőségét.

Nem vitatható, hogy bizonyos ár alatt ésszerűen nem végezhető valamely adott gazdasági tevékenység, csak hogy ez az ár az eljárás alá vont vállalkozások működési feltételei szerint különböző, amellet, hogy az árjegyzékenként mintegy száz árat ésszerű gazdasági tevékenység mércéjeként nem lehet meghatározni.

A Versenytanács hangsúlyozza, hogy a kifogásolt árakat tartalmilag kötelező erejűnek tartja, amelyet a 2001.XI.5-i megállapodásban résztvevő vállalkozások betartani vállaltak, míg a döntéshozó szervezetek végsősoron tagi kizárással (Terméktanács) vagy anélkül (Agrárkamara), de betartatni képesek, amit bizonyít a megállapodás és a döntések hatályosulásának feltüntetése a határozat 1. sz. mellékletében.

A Versenytanács egyetért azzal, hogyha az eljárás alá vont vállalkozások és a döntéseken keresztül a két szervezet tagsága a megállapodásokban foglaltaknál magasabb árat jelentettek meg az árjegyzékekben, az a megállapodás, a döntések hatályosulását jelentheti. Ugyanakkor nem zárható ki, hogy a magasabb árak árjegyzéki alkalmazása, elsősorban a terméktanácsi tagok esetében nem a Terméktanács döntésére vezethetők vissza, még akkor sem, ha szem előtt tartották a terméktanácsi döntést, mintegy ügyeltek arra, hogy minimálár alatt ne értékesítsenek, hanem az árjegyzéki magasabb ár a terméktanácsi tagok hivatkozott magasabb minőségű áru és szolgáltatás kínálatára vezethető vissza. A viták elkerülése végett a Versenytanács csak azt vette figyelembe, hogy a 2001.XI.5-i megállapodás, a döntések, amelyek nagyon sok részarádatban testesültek meg, mennyire tükröződtek az egyes eljárás alá vontak árjegyzékeiben, mint az alkalmazás elsődleges fokában. Éppen ezért az 1. sz. mellékletben közölt megjegyzés nélküli + jelek azt jelzik, hogy az illető vállalkozás maradéktalanul átvette a megállapodást és döntést úgy, hogy az azonosság kétségtelenül levonható, s ennek folytán nincs aggály abban, hogy a november 5-i megállapodás részese-e, illetve a kamarai tag a döntéssel azonosult-e. Ahogy a tagság azonosult 2003-2004. évben a kamarai döntéssel, úgy logikai alapon a terméktanácsi tagságnak is alkalmazkodnia kellett, sőt a tagságon kívül még a terméktanácson kívül levő megbízóknak is, éppen abból kifolyóan, hogy amekkora összeget a kamarai tagok a megbízóknak átutaltak a bérvadászatból származó nettó árbevételből, az bevételként jelentkezett a megbízóknál, akik részben a Terméktanács tagjai. Márpedig ez csak úgy lehet, hogyha a kamarai tag alkalmazkodott a döntéshez, akkor a terméktanácsi tagnak, illetve a kívül eső megbízónak is alkalmazkodnia kellett hozzá, amit jellemzően a bizományi szerződés tartalma fejez ki.

Másképpen megfogalmazva az áruallappal rendelkező megbízók és szervező megbízottaik magatartása egymást kölcsönösen kiegészítő, egymásra ható vertikális viszonyban van, amit tükröz a 2001. november 5-i megállapodás és az ugyanerre az időszakra vonatkozó, tartalmilag lényegében azonos terméktanácsi döntés, valamint a közös megállapodást nyíltan vállaló terméktanácsi-kamarai közös döntés 2003-2004-re irányadóan. Ugyanakkor azt is figyelembe kell venni, hogy a november 5-i megállapodás a megállapodásban résztvevők körét önkéntesen kötelezte, de nyilván irányt mutatott körülbelül egy évre a megállapodók körébe nem tartozó piaci szereplőknek. A Terméktanács évenkénti döntéséről nemcsak a saját tagsága értesült, hanem a terméktanácsi tagságon kívül eső jogosultak is, vagyis az egész érintett piacot áthatották versenyjogilag nem kívánatos, kölcsönös vertikális és horizontális tájékoztatások két éven át.

A Versenytanács szerint a kifogásolt ármeghatározásban a Terméktanács versenyjogi felelőssége az elsődleges, önmagában az áruallappal rendelkező termelők és az szervezők közötti vertikális kapcsolat folytán. Ez azonban nem enyhészteti el a szervezői felelősséget, hiszen jellemzően ők ismerik a bérvadások igényeit, tolmácsolják áru iránti igényüket a megbízóknak. A megbízók szervezett árismeretét egyik oldalról a közvetítők kifogásolt magatartása, másik oldalról a termelőket összefogó Terméktanács biztosítja, erősíti, miután mindkét irányból jövő közlés egymással lényegében azonos. Ha nem így lenne, nem került volna sor a november 5-i megállapodásra, s a vele szinkronban lévő Terméktanács 2002-2003. évi és a 2003-2004. évi közös árjegyzékre. Önmagában az egyes piaci szereplők

(termelők+szervezők) illetően kapcsolata nyilvánvalóan nem kifogásolható, ha a közlések egyedi tapasztalaton, ismeretszerzésen alapulnak. Csakhogy a szervezők kifogásolt magatartása közös megállapodáson, döntésen alapul, amely alkalmas arra, hogy korlátozza a versenyt a szervező versenytársak és a termelő versenytársak között. Többé-kevésbé, mert maradéktalanul nem érvényesültek a gyakorlatban. Hogy mennyire érvényesült a november 5-i megállapodás és a döntés, arra eligazítást nyújt az 1. sz. melléklet, hiszen önmagában az árjegyzéki megjelenítés már alkalmazás. Az a tény, hogy a szervezők nemcsak a terméktanácsi tagokkal kerültek kölcsönhatásba, hanem a terméktanácsi körön kívül eső megbízókkal is, továbbá a kamarai tagság (kb. 29 fő) a 110 szereplős piac mintegy 50-60 %-át adják, levonható, hogy a kifogásolt magatartás az egész külföldi bérvasdászat korlátozására alkalmas volt, de nyilvánvalóan károsan hathatott a belföldiek bérvasdászati áaira és a kapcsolódó szolgáltatások áaira is, miután az Agrárkamara hangsúlyozta, hogy a turisztikai piac része a bérvasdásztatás.

Összefoglalva

- *a XI. 5-i közös megállapodás horizontális kartell,*
- *a 2002-2003. Terméktanács-i döntés a XI.5-i megállapodással vertikális kartell is,*
- *a 2003-2004. közös döntés egy-egy horizontális kartell vertikális kapcsolata.*

23. Az érintett piac

Valamely versenyjogilag értékelhető magatartás sohasem önmagában, hanem egy adott földrajzi területen, az ott lévő ésszerűen helyettesítő árukkal (szolgáltatásokkal) való kapcsolatát figyelembe véve minősíthető, amelyet a Tpv. 14. §-a az érintett piac fogalmával határoz meg.

A jelen eljárásban a hazai vadászati piac szerkezetéből adódóan a bérvasdászati, s azon belül is a külföldiek részére történő bérvasdászati szolgáltatások értékesítése az érintett árupiac.

Az árupiacot a Terméktanács kifogásolt két döntése, valamint a vadászatszervezés tartalmi elemét képező bérvasdászat közvetítés miatt nem lehetett önmagában a szervezésre szűkíteni, hanem a vadászatszervezői tevékenységen keresztül magával a bérvasdászati árak versenyjogellenes kialakításával kellett foglalkozni.

Az eljárás versenytanácsi szakaszában vita csak a földrajzi piac meghatározását, az érintett piacnak a hazai bérvasdászattal és a turisztikai piaccal való kapcsolatát, valamint az érintett piacról származó bevétel nagyságát illetően alakult ki.

A Versenytanács az érintett piac Magyarországnál szélesebb kiterjedését érdemben nem minősítette, miután a kifogásolt magatartások Magyarország területére voltak irányadóak, illetve a jogsértés jellegénél fogva (Tpv. 11. § (2) bekezdés a) pont) a csekély jelentőség megállapíthatatlansága miatt nem is volt szükség az érintett földrajzi piac pontos meghatározására.

A Versenytanács életszerűtlennek tartja a korábban ismertetett piaci összefüggések okán, hogy a külföldiek és a belföldiek bérvasdászati árai nincsenek hatással egymásra, s hasonlóképpen a turisztikai piac árai is közömbösek (szállás, ellátás, kíséret, stb.). Ugyanakkor e piacokra gyakorolt konkrét hatás minősítésére a Versenytanácsnak bizonyítéka nem volt, s ezért az eljárás alá vontak kifogásolt magatartását nem ítélte meg hátrányosabban.

A bérvasdászat turisztikai piacon belüli csekély jelentősége fogalmilag azért zárható ki, mert a turisztikai piac bevonásával az érintett árupiacot nem lehet bővíteni olyan körülmények között, hogy a kétféle árupiac kellően elhatárolható egymástól, s a Tpv. 13. § (2) bekezdés a)

pontja értelmében a versenytársak közötti ármeghatározás a csekély jelentőségtől függetlenül tiltott.

A Versenytanácsnak nem volt oka kétségbe vonni a legalább 8 milliárd forintos bérvásztati piacnagyságot, hiszen az erre vonatkozó adatot az FVM és az Országos Vadgazdálkodási Adattár szolgáltatva 2001-ből, amit a Vadex és a Naturhun a jóhiszemű eljárásvitel rendszabályainak ismeretében úgy erősített meg, hogy „2002-ben bérvásztatás révén mintegy 8,3 milliárd forint árbevételre tett szert az ország, ez az összes vadásztati árbevétel 60 %-a”, illetve a 8 milliárd forintban nincs benne a vadásztati jogosultak saját és vendégvásztatból származó bevétele, a tagdíjak, az állami támogatás, stb.

24. A jogsértés megállapítása és a bírságkiszabás

Mindezek alapján a Versenytanács a rendelkező részben felsorolt eljárás alá vontak Tpv. 11. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző jogsértését a Tpv. 77. § (1) bekezdés d) pontja alapján megállapította.

Miután 2004. február utolsó napjával a kifogásolt jogsértő magatartás megszűnt, a közös döntés hatályvesztése folytán, a magatartás folytatásának megtiltásáról nem kellett intézkedni.

Egyetlen versenyfelügyeleti eljárásnak nem célja aránytalan mértékű bírsággal az eljárás alá vontak működését ellehetetleníteni. A Tpv. 78. §-a nem kötelezi a Versenytanácsot bírság kiszabására, de a Versenytanács a bírságkiszabástól, különösen kőkemény versenykorlátozó magatartások esetén, mint amilyen a jelen perbeli magatartás is, szokásosan nem tekint el.

A bírságkiszabás rendjét a 2/2003. számú közlemény határozta meg. A 2001.XI.5-i keltezésű megállapodáshoz párosuló szankcionáláshoz kellett viszonyítani a 2003-2004. évben a XI.5-i megállapodás szerepét átvevő agrárkamara osztály döntést, valamint a mindkét évben hozott termék tanácsi döntéseket.

A Versenytanácsnak a bírságkiszabáshoz olyan releváns forgalom-meghatározási módot kellett találnia, ami kellően kifejezi azt a tényt, hogy az eljárás alá vontak, egyes kettős arculatú kamarai tagok, a kétszeres figyelembevétel elkerülve, milyen összegű, jellemzően külföldiek bérvásztatából származó bevételhez jutottak. Ezt úgy érte el, hogy a 2001.XI.5-i megállapodás miatt marasztalható eljárás alá vont vállalkozások 2003. évi nettó bérvásztati bevételét „megtisztította” az olyan elemektől, amit a termék tanács tag, avagy nem tag megbízóiknak továbbutaltak.

A 2/2003. sz. közlemény szerint a releváns forgalom szokásosan a jogsértéssel érintett piacról származó bevétellel azonos, de a Versenytanács az Agrárkamarával és a Termék tanáccsal szemben méltányosságot gyakorolva és a versenyjogi felelősséget továbbfinomítva, amire éppen az osztály tagságának egyenkénti eljárás alá vonása adott lehetőséget, a keletkező összeget is csökkentette akként, hogy a releváns forgalom számításánál figyelmen kívül hagyta azoknak a kamarai tagoknak az árbevételét, akiknek a 2003-2004. évi árjegyzéke nem volt azonos a 2003-2004. évi közös döntés árjegyzékével, s így nem is érvényesült, vagy csak kétségesen érvényesülhetett a 2003-2004. évi közös döntés. Ezért az Agrárkamara és a Termék tanács bírságkiszabásánál irányadó releváns forgalom számításából kimaradt a Diana Hunts, a Venator, a Neva-Tours, a Tengerdi, az Eger, a Bóly, a NE.GA.CO, a Pannonvad, a

Sárrét Vad, a Trófea, a Crystal, az Auro Caccia, a Mavad, a Vadgerle, a Hódiana, a Hungarowild tisztított bér vadászati bevétele.

Megjegyzendő, hogy a Versenytanács előzetesen közölte a Bóllyal, a Sárrét Vaddal, a Mavaddal, az Eger Hunts-szal, hogy adatszolgáltatási kötelezettségük nincs, mert velük szemben az eljárást meg fogja szüntetni. Így az Agrárkamara terhére 346.072.635.- Ft-ra, a Terméktanács terhére 1.944.466.770.- Ft-ra szűkült az a bevétel, ami a velük szemben kiszabható bírság alapjául szolgált.

E méltányosság hiányában az Agrárkamara terhére figyelembevehető bevétel 402.832.044.- Ft, míg a Terméktanács terhére figyelembevehető bevétel 2.431.468.696.- Ft lenne, amely nem is tartalmazza az olyan tag piaci szereplők 2003. évi bér vadászati bevételét, mint a Bóly és a Mavad (Üzleti titkot képező 2. sz. határozati melléklet).

A bírságkiszabás nagyságában kiinduló pontot a 2001.XI.5-i önkéntes közös kötelezettségvállalás miatti marasztalás jelentett.

A Versenytanács megjegyzi, hogy az eljárás alá vont vadászatszervező vállalkozások piaci részesedését nem számította ki, mert ennek hiányában is behatárolható volt piaci helyzetük annál a ténynél fogva, hogy a szervezői piac kb. 110 szereplős, és a belőlük létrejött osztály tagság a vadászati szervezői piacot kb. 50-60 %-ban uralja.

A bírságkiszabás során a Versenytanács enyhítő körülményként a versenyhatósággal való együttműködő magatartást nem tudta figyelembevenni, mert az tartalmilag csak arra terjedt ki, hogy az ügyfelek olyan eljárási magatartást tanúsítottak, amelynek hiányában rosszhiszemű eljárásvitel miatt rendbírsággal lettek volna sújthatók (Tpvt. 61. §).

A Versenytanács az egyes eljárás alá vont vállalkozásokkal szemben kiszabott bírságokat az alábbiak szerint számította:

- a verseny veszélyeztetettsége: 25 pont
- a jogsértés piaci hatása: 15 pont
(a jogsértést enyhíti az árengedmény, a harmadik személy árjegyzékének használata, az egyedi megállapodások)
- viszonyulás a jogsértéshez
 - o a szervező: 5 pont
 - o a XI.5-i megállapodás-kötésben való részvétel: 5 pont
 - o a XI.5-i megállapodás kétségen kívüli árjegyzéki alkalmazása miatt: 10 pont
 - o elismerés: 5 pont levonás (kivéve az Eurohunter 10 pont levonás)

Hunnia (szervező) XI.5. + alkalmazása, elismerés = 55 pont

Hubertus XI.5., elismerés = 40 pont

Pegazus XI.5. + alkalmazás, nem ismerte el = 55 pont

Anas XI.5. + alkalmazás, elismerés = 50 pont

Diana Hunts XI.5. + alkalmazás = 50 pont. A Versenytanács a csekély releváns forgalom miatt bírságot nem szabott ki.

Vadór XI.5. + alkalmazás = 55 pont

Venator XI.5. elismerés = 40 pont

Baranya Vad XI.5. = 45. pont

Neva-Tours XI.5. = 45 pont

Sevako XI.5. + alkalmazás = 55 pont

Naturhun XI.5. alkalmazás = 55 pont

NE.GA.CO XI.5. + alkalmazás = 55 pont

Eurohunter XI.5. + alkalmazás, hangsúlyosan figyelembevett elismerés = 45 pont

Puszta Caccia XI.5. + alkalmazás = 55 pont. A Versenytanács a csekély releváns forgalom miatt bírságot nem szabott ki.

Mistral Hungaria XI.5. + alkalmazás, elismerés = 40 pont

Hódiana XI.5. Az elszámolás alatt álló eljárás alá vont bevételi adatai hiányában bírságot nem szabott ki.

Hungarowild XI.5. + alkalmazás = 55 pont

Agrárkamara versenyveszélyeztettség = 25 pont. A jogsértés piaci hatása = 15 pont, viszonyulás a jogsértéshez = 5 pont, összesen = 45 pont

Terméktanács versenyveszélyeztettség = 25 pont. A jogsértés piaci hatása = 20 pont, viszonyulás a jogsértéshez = 5 pont, elismerés – 5 pont, összesen = 45 pont

Mivel a Terméktanács két jogsértő döntést hozott, a bírság kétszeres, amit a Versenytanács lefelé kerekített.

25. Az eljárás megszüntetése

Az eljárásindító határozatok részben tartalmazták a 2003-2004. évi szarvasbika áremelés önálló versenyjogi kifogásolását, de ennek a magatartásnak önálló jogsértéskénti elbírálására nincs ok, miután az a 2003-2004. évi közös döntés tartalmi elemévé vált.

A Terméktanáccsal szemben vadhúsfelvásárlási árak megállapítása miatt folyamatban van a Vj-132/2003. számú eljárás, amely magatartásra a vele szemben hozott jelen eljárásbeli indító határozat is utal. A párhuzamos eljárás elkerülése végett a Versenytanács a Terméktanáccsal szemben a vadhúsfelvásárlási árra vonatkozóan a jelen eljárást megszüntette.

A Versenytanács az eljárást jogsértés hiányában szüntette meg a Vadex, az Elit Hunting, a Tengerdi, az Eger, a Vadker, a Bólyi, a Kiskun Hunt, a Sárrét Vad, a Trófea, a Crystal, a Nuova Diana, az Aurocaccia, a Mavad, a Vad-Gerle ellen, mert a 2001.XI.5-i megállapodás megkötésében sem kifejezetten, de még bizonyítható összehangolt magatartással sem vettek részt.

A határozat elleni Tpv. szerinti jogorvoslati jogot a 83. § biztosítja az eljárás alá vontak számára.

Budapest, 2004. december hó 9. napján